

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

HANDELINGEN

7-8-9-10-11-12-13-14-15-16

VERGADERINGEN VAN DECEMBER 1994

ACTUELE VRAGEN

ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 1995

DECREET ADMINISTRATIEF TOEZICHT GEMEENTEN

DECREET BETREFFENDE HET ONDERWIJS VI

DECREET HOUDENDE BEKRACHTIGING DEFINITIEVE AANWIJZING
BESCHERMDE DUNGBIEDEN

DECREET HOUDENDE GOEDKEURING TOETREDING OOSTENRIJK, FINLAND
EN ZWEDEN TOT DE EUROPESE UNIE

DECREET HOUDENDE GOEDKEURING WERELDHANDELSORGANISATIE
EN GATT-AKKOORDEN

DECREET VASTSTELLING VAN HET WAPEN EN DE VLAG VAN DE PROVINCIES
EN GEMEENTEN

DECREET REGELING EN SUBSIDIERING LANDELIJK GEORGANISEERD
JEUGDWERK

MIDDELENBEGROTING 1995

PROGRAMMADECREET 1995

VERKLARING VAN DE VOORZITTER

WERKINGSBEGROTING VAN DE RAAD

Inhoud

Nr. 7 Maandag 12 december 1994 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 179

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 179

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 179

Voorstel van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 180

Moties
Indiening, blz. 180

Verslagen
Indiening, blz. 180

Tekst aangenomen door de commissies
Indiening, blz. 182

Verzoekschriften
Indiening en verwijzing, blz. 182

Beraadslaging van de Vlaamse regering
Indiening en verwijzing, blz. 182

Besluiten van de Vlaamse regering
Indiening en verwijzing, blz. 182

Ministerieel besluit
Indiening en verwijzing, blz. 183

Opmerking van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 183

Beslissing van de Geschillenraad
Indiening en verwijzing, blz. 183

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 184

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening, blz. 184

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 184

Motie van orde
Voorstel tot aanvulling van de agenda,
blz. 184

Ontwerp van decreet houdende vaststelling van het wapen en de vlag van de provincies en gemeenten
– 603 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 3
Algemene bespreking, blz. 184
Artikelsgewijze bespreking, blz. 184

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 22 januari 1975 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugdwerk
– 604 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 185
Artikelsgewijze bespreking, blz. 185

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten
– 607 (1994-1995) – Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 186
Artikelsgewijze bespreking, blz. 186

Regeling van de werkzaamheden, blz. 186

Bijlage
Vraag om uitleg van de heer H. Suykerbuyk tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden over bouwvergunningen afgeleverd voor kleinhandelzaken in industriegebieden, blz. 188

Vraag om uitleg van de heer J. De Meyer tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden in verband met de tergend trage vorderingen van de ombouw van de N 49 tot autosnelweg, blz. 191

Vraag om uitleg van de heer H. Van Dienderen tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, en de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de problemen inzake mobiliteit, verkeersveiligheid en geluidshinder van de Welriekende Dreef en de oostelijke ring rond Brussel, blz. 193

Vraag om uitleg van mevrouw V. Dua tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, betreffende de afwerking van de Ring om Gent, blz. 198

Vraag om uitleg van de heer J. Ansoms tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het beleid inzake de aanleg van rotondes, blz. 200

Vraag om uitleg van mevrouw M. De Meyer tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het rotondekruispunt N 16-Hoogkamerstraat en bewegwijzering naar ITS-industriezones, blz. 202

Vraag om uitleg van mevrouw T. Merckx-Van Goey tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over het opstarten van vormingscursussen Buitenschoolse Kinderopvang, blz. 204

Nr. 8 Maandag 12 december 1994 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 207

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende de middeledenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 15 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 616 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 624 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsnota Huisvesting, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 627 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 628 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen, Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO,

Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 629 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 – 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 14
Algemene bespreking, blz. 207

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling en voorstel met betrekking tot de agenda, blz. 208

Spreker : minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 208

Sprekers : de heren A. Denys, J. Geysels, W. De Vlieghe, E. Van Rompuy, L. Hancké, minister-president L. Van den Brande

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 – 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995 – 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995 – 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 15 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlagen 1 tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting – 616 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen – 624 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsnota Huisvesting, ingediend door

de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting – 627 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting – 628 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen, Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen – 629 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 – 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 14
Algemene bespreking (Voortzetting), Algemene toelichting, blz. 212
Spreker : de heer M. Didden, verslaggever

Financien en begroting, blz. 217

Sprekers : de heren A. Denys, L. Hancké, E. Van Rompuy, J. Timmermans, F. Dewinter, C. Lisabeth, J. Geysels, H. Schiltz, W. De Vlieghe, P. Van Grembergen, G. Annemans, P. Dewael, W. Verreycken en minister W. Demeester-De Meyer

Brussel, blz. 249

Sprekers : de heren M. Seghers, V. Anciaux, E. Van Rompuy, mevrouw S. Creyf, de heren J. Van Hauthem, F. Dieleens, A. De Boeck en minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 269

**Nr. 9 Dinsdag 13 december 1994
Morgenvergadering**

Berichten van verhindering, blz. 271

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 – 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995

– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995 – 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 15 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting – 616 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen – 624 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsnota Huisvesting, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting – 627 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting – 628 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen; Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen – 629 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995 – 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 14
Algemene bespreking (Voortzetting)

Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken, blz. 271

Sprekers : de heren L. Pierco, M. Van der Poorten, A. Denys, E. Van Rompuy, J. Van Hauthem, G. Vermassen, J. Tavernier, E. Van Vae-

renbergh, mevrouw A. De Maght-Aelbrecht, de heren R. Vanlerbergh, J. Valkeniers, minister T. Kelchtermans en minister L. Van den Bosche .

Regeling van de werkzaamheden, blz. 296

Bijlage

Vraag om uitleg van de heer H. Olaerts aan de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over maatregelen om de leescultuur te bevorderen, blz. 298

Nr. 10 Dinsdag 13 december 1994 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 301

Regeling van de werkzaamheden, blz. 301

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 15 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 616 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Econo-

mie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 624 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsnota Huisvesting, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 627 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 628 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen, Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 629 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
– 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 14
Algemene bespreking (Voortzetting)

Huisvesting, Ruimtelijke ordening en Landinrichting, blz. 301

Sprekers : de heren J. Devolder, P. Breyne, F. Van den Eynde, J. Timmermans, L. Steenwegen, J. Caudron, V. Vautmans, J. Van Eetvelt, J. De Mol, J. De Seranno, M. Van der Poorten, minister N. De Batselier, minister T. Kelchtermans, minister-president L. Van den Brande en minister J. Sauwens

Media, blz. 327

Sprekers : de heren D. Van Mechele, W. Seeuws, P. Dewael, S. De Clerck, mevrouw M. Dillen, de heren D. Van der Maelen, H. Van Dienderen, H. Olaerts en minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 344

Nr. 11 Woensdag 14 december 1994 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 345

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 15 (1993-1994) -Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1993-1994) -Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 616 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 624 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsnota Huisvesting, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 627 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 628 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen, Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 629 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
– 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 14
Algemene bespreking (Voortzetting)

Buitenlandse en Europese Aangelegenheden, blz. 345

Sprekers : de heren H. Suykerbuyk, L. Van Nieuwenhuysen, L. Steenwe-

gen, D. Van der Maelen, P. Van Grembergen, L. Dierickx, J. Geysels, G. Versnick, J. Ulburghs, K. Van Overmeire, E. Van Rompuy, F. Van den Eynde, H. Candries, minister J. Sauwens en minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 369

Nr. 12 Woensdag 14 december 1994
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 371

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 15 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 616 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 624 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsnota Huisvesting, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering,

Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 627 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 628 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen, Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 629 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
– 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 14
Algemene bespreking (Voortzetting)

Economie! Energie, Landbouw en Werkgelegenheid, blz. 371

Sprekers : de heren F. Vergote, A. Denys, L. Barbé, E. Van Rompuy, P. Deprez, F. Wymeersch, J. Sleenckx, A. De Boeck, H. Olaerts, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heren L. Hancké, E. Schuermans, J. Ulburghs, F. Dielens, F. Vermeiren, minister L. Detiège en minister-president L. Van den Brande

Openbare Werken en Vervoer, blz. 395
Sprekers : de heren V. Vautmans, J. Ansoms, W. Verreycken, J. De Mol, H. Van Dienderen, R. Van Hooland, mevrouw V. Dua, de heer J. De Serano, minister T. Kelchtermans en minister J. Sauwens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 420

Nr. 13 Donderdag 15 december 1994
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 421

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4

– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 15 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 616 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 624 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsnota Huisvesting, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 627 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 628 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen, Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 629 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
– 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 14
Algemene bespreking (Voortzetting)

Leefmilieu en Natuurbehoud, blz. 421
Sprekers : de heren M. Verwilghen, A. Denys, H. Brouns, mevrouw V. Dua, de heren F. Wymeersch, E. Van Rompuy, X. Buisseret, J. Timmermans, L. Barbé, J. Van Looy, J. Geysels, M. Maertens, M. Capoen, G. Annemans, P. Van Grembergen, minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 445

Nr. 14 Donderdag 15 december 1994
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 447

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende de middeledenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) – Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtingen)
– 15 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlagen 1 tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 616 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 624 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsnota Huisvesting, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 627 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de

Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
– 628 (1994-1995) – Nr. 1

Beleidsbrief Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen, Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 629 (1994-1995) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
– 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 14
Algemene bespreking (Voortzetting)

Cultuur, blz. 447

Sprekers : de heren D. Ramoudt, M. Van Peel, P. Van Grembergen, F. De Man, W. Seeuws, L. Dierickx, H. Lauwers, D. Van Mechelen, F. Cauwenberghs, J. Geysels, F. Van den Eynde, J. Caudron, M. Maertens, P. Dewael, minister H. Weckx

Welzijn en Gezondheid, blz. 472

Sprekers : de heer J. Valkeniers, mevrouw T. Merckx-Van Goeij, de heren F. Van den Eynde, mevrouw L. Maximus, de heren M. Maertens, G. Bossuyt, E. Van Vaerenbergh, B. Vandendriessche, mevrouw A. Gijsbrechts-Horckmans, minister L. Dettiège en minister W. Demeester-De Meyer

Regeling van de werkzaamheden, blz. 497

Nr. 15 Vrijdag 16 december 1994
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 499

Ontwerp van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 499

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 499
Intrekking, blz. 499

Voorstel van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 499

Moties
Indiening, blz. 499
Intrekking, blz. 500

Verslag
Indiening, blz. 500

Kennisgeving van de Vlaamse regering
Indiening en verwijzing, blz. 500

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)
Indiening, blz. 500

Regeling van de werkzaamheden, blz. 500

Spreker : de heer J. Tavernier

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs VI

– 600 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 7
Algemene bespreking, blz. 500
Sprekers : de heer P. Hostekint, verslaggever, de heren J. Eeman, L. Martens, mevrouw A. Leysen, de heren G. Annemans, J. Tavernier, C. Moors, L. Appeltans, minister L. Van den Bossche

Motie van orde

Voorstel tot verdaging, blz. 512
Sprekers : de heer A. Denys, mevrouw J. Leduc, de heren E. Van Rompuy en P. Van Grembergen

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs VI

– 600 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 7
Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 514
Sprekers : de heren R. Swinnen, C. Moors, mevrouw J. Leduc, de heren R. Deswaene, J. Eeman, L. Appeltans, G. Annemans, J. Tavernier, L. Martens en minister L. Van den Bossche

Artikelsgewijze bespreking, blz. 528
Sprekers : de heren R. Deswaene, J. Tavernier, J. Eeman, mevrouw J. Leduc, de heren R. Swinnen, A. Denys, G. Annemans en minister L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 563

Nr. 16 Vrijdag 16 december 1994
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 565

Samenstelling van commissies en werkgroepen, blz. 566

Actuele vragen (Regl. art. 77)
Actuele vraag van de heer J. Vandeurzen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de hergroepering van de resterende Limburgse reconversiemiddelen, blz. 566

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse rege-

ring, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verzoening in de deelstaat Vlaanderen en in de federale staat België, blz. 567

Actuele vraag van de heer M. Maertens tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de verwerking van potvis in veevoeder, blz. 568

Actuele vraag van de heer J. Van Hauthem tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening 'en Binnenlandse Aangelegenheden, over de mogelijke voordracht van de heer Hapart als burgemeester van Voeren, blz. 569

Actuele vraag van mevrouw M. De Meyer tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het gebruik van de middelen van het Fonds voor Scheepsbouw voor de Wase reconversie, blz. 569

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
— 19 (1994-1995) — Nrs. 1 tot 3
— 20 (1994-1995) — Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
— 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
— 13-A (1993-1994) - Nr. 1 (Toelichtingen)
— 14 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 4
— 17 (1993-1994) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
— 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
— 13-A (1993-1994) — Nr. 1 (Toelichtingen)
— 15 (1993-1994) — Nrs. 1 (+ Bijlagen 1 tot XXV) tot 9
— 16 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
— 17 (1993-1994) — Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Leefmilieu, natuurbehoud, landinrichting en watervoorziening, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
— 616 (1994-1995) — Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen, Beleidsbrief voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
— 624 (1994-1995) — Nr. 1

Beleidsnota Huisvesting, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
— 627 (1994-1995) — Nr. 1

Beleidsbrief Inrichting van het landelijk gebied, ingediend door de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting
— 628 (1994-1995) — Nr. 1

Beleidsbrief Investeren in de toekomst, Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1995, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
— 629 (1994-1995) — Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
— 605 (1993-1994) — Nrs. 1 tot 15
Algemene bespreking (Voortzetting)

Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid, blz. 570

Sprekers : mevrouw J. Leduc, de heren R. Swinnen, de heer G. Annemans, L. Appeltans, P. Van Grembergen, L. Martens, E. Van Rompuy, J. Van Hauthem, H. Schiltz, J. Tavernier, mevrouw A. Leysen, minister-president L. Van den Brande en minister L. Van den Bossche

Voorstel van decreet van de heren R. Landuyt en M. Capoen houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 betreffende de definitieve aanwijzing van de beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, en houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurgebied
— 632 (1994-1995) — Nrs. 1 tot 5

Voorstel van decreet van de heer D. Ramoudt c.s. houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud
— 543 (1993-1994) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche c.s. houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud
— 636 (1994-1995) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 600

Sprekers : de heer H. Brouns, verslaggever, de heer R. Landuyt, verslaggever, de heer D. Ramoudt, mevrouw M. Tyberghien-vandenbussche, mevrouw V. Dua, de heren J. Devolder, M. Capoen, L. Bril, M. Verwilghen, R. Van Rompaey, J. De Serrano, H. Coveliers

Motie van orde

Voorstel tot verwijzing naar de commissies, blz. 622

Sprekers : de heren A. Denys, R. Landuyt, J. De Serrano, mevrouw V. Dua, de heer M. Verwilghen

Voorstel van decreet van de heren R. Landuyt en M. Capoen houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 16 november 1994 betreffende de definitieve aanwijzing van de beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwgebieden, en houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurgebied
— 632 (1994-1995) — Nrs. 1 tot 5

Voorstel van decreet van de heer D. Ramoudt c.s. houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud
— 543 (1993-1994) — Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche c.s. houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud
— 636 (1994-1995) — Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 624

Sprekers : de heren D. Ramoudt, J. Devolder, R. Van Rompaey en minister N. De Batselier
Artikelsgewijze bespreking, blz. 627

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het Verdrag betreffende de toetreding van het Koninkrijk Noorwegen, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland, en het Koninkrijk Zweden tot de Europese Unie en van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen met de erbij horende Bijlagen 1, 11, 111, IV, V, VI, VII, VIII, IX, x, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII en XIX, de Protocollen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10 en de Gemeenschappelijke Verklaringen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 en 9
— 644 (1994-1995) — Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 629

Sprekers : mevrouw R. Van Cleuvenbergen, verslaggever, de heren P. Van Gremberaen, L. Dierickx, H. Suykerbuyk, minister-president L. Van den Brande

Artikelsgewijze bespreking, blz. 633

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de volgende internationale akten : Akkoord houdende oprichting van de Wereldhandelsorganisatie, Slotakte, Bijlagen IA, IB, IC, 2, 3 en 4, Besluiten en Verklaringen, en Memorandum van Akkoord inzake de verbintenissen betreffende financiële diensten, ondertekend te Marrakech op 15 april 1994
— 646 (1994-1995) — Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 633

Sprekers : mevrouw R. Van Cleuvenbergen, verslaggever, de heren G. Geens, W. De Vlieghere, D. Van der Maelen, K. Van Overmeire, P. Van Grembergen, mevrouw V. Dua, de heren W. Van Wambeke, L. Steenwegen, G. Versnick, minister-president L. Van den Brande

Artikelsgewijze bespreking, blz. 653

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1 (Aangepaste administratieve begroting)
Artikelsgewijze bespreking, blz. 653

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeen-schap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtin-gen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Re-kenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 654

Ontwerp van decreet houdende de alge-mene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtin-gen)
– 15 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Admini-stratieve begroting)
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Re-kenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 655
Spreker : de heer W. De Vlieghe

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
– 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 15
Artikelsgewijze bespreking, blz. 688

Werkingsbegroting van de Raad
Beraadslaging en stemming, blz. 700
Spreker : de heer C. Moors, verslag-gever

Motie van orde
Voorstel tot verdaging van een agenda-punt, blz. 700
Spreker : de heer M. Olivier

Verklaring van de voorzitter, blz. 700

Ontwerp van decreet betreffende het on-derwijs VI
– 600 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 7
Aangehouden stemmings, blz. 702
Sprekers : de heren G. Versnick, J. Devolder, F. Vergote
Hoofdelijke stemming, blz. 716

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbe-groting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 19 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 3
– 20 (1994-1995) – Nr. 1 (Aangepaste administratieve begroting)
Hoofdelijke stemming, blz. 717

Voorstel van motie van overeenstemming
Hoofdelijke stemming, blz. 719

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeen-schap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtin-gen)
– 14 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Re-kenhof)
Hoofdelijke stemming, blz. 720

Ontwerp van decreet houdende de alge-mene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995
– 12 (1993-1994) -Nr. 1 (Advies SERV)
– 13-A (1993-1994) – Nr. 1 (Toelichtin-gen)
– 15 (1993-1994) – Nrs. 1 (+ Bijlagen I tot XXV) tot 9
– 16 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 4 (Admini-stratieve begroting)
– 17 (1993-1994) – Nr. 1 (Verslag Re-kenhof)
Aangehouden stemmings, blz. 721
Hoofdelijke stemming, blz. 726

Voorstel van motie van overeenstemming
Hoofdelijke stemming, blz. 72X

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1995
– 605 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 15
Aangehouden stemmings, blz. 729
Hoofdelijke stemming, blz. 730

Ontwerp van decreet houdende vaststel-ling van het wapen en de vlag van de provincies en gemeenten
– 603 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 3
Hoofdelijke stemming, blz. 731
Spreker : de heer F. Dewinter

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 22 januari 1975 houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van het landelijk georganiseerd jeugd-werk
– 604 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 733

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeen-ten
– 607 (1994-1995) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 734

Ontwerp van decreet houdende goedkeu-ring van het Verdrag betreffende de toe-treding van het Koninkrijk Noorwegen, de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland, en het Koninkrijk Zweden tot de Europese Unie en van de Akte betref-fende de toetredingsvoorwaarden en de aanpassing der Verdragen met de erbij horende Bijlagen I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII, XIII, XIV,

XV, XVI, XVII, XVIII en XIX, de Pro-tocollen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 en 10 en de Gemeenschappelijke Verklaringen 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 en 9
– 644 (1994-1995) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 735

Ontwerp van decreet houdende goedkeu-ring van de volgende internationale ak-ten : Akkoord houdende oprichting van de Wereldhandelsorganisatie, Slotakte, Bijlagen IA, IB, IC, 2, 3 en 4, Besluiten en Verklaringen, en Memorandum van Akkoord inzake de verbintenissen betref-fende financiële diensten, ondertekend te Marrakech op 15 april 1994
– 646 (1994-1995) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 736
Spreker : mevrouw M. De Meyer

Voorstel van decreet van de heren R. Landuyt en M. Capoen houdende be-krachtiging van het besluit van de Vlaam-se regering van 16 november 1994 betref-fende de definitieve aanwijzing van de beschermde duingebieden en van de voor het duingebied belangrijke landbouwge-bieden, en houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurgebied
– 632 (1994-1995) – Nrs. 1 tot 5

Voorstel van decreet van de heer D. Ra-moudt c.s. houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud
– 543 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Voorstel van decreet van mevrouw M. Tyberghien-Vandebussche c.s. houdende wijziging van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud
– 636 (1994-1995) – Nrs. 1 en 2
Aangehouden stemmings, blz. 738
Hoofdelijke stemming, blz. 739
Spreker : de heer M. Maertens

Met redenen omklede motie van mevrouw S. Crevf tot besluit van de op 29 november 1994 door mevrouw S. Crevf in commissie gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-pre-sident van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Weten-schansbeleid, Energie en Externe Be-trekkingen, over het archiefwezen
– 638 (1994-1995) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 741

Met redenen omklede motie van de he-ren E. Van Vaerenbergh, P. Van Grem-bergen en H. Olaerts c.s. tot besluit van de **Op** 29 november 1994 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden internellatie tot de heer L. Vanden Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de kansen ter afwer-king van de verdere staatsvorming na de Sint-Michielsakkoorden en de initia-tieven van de Vlaamse regering in dit ver-band
– 639 (1994-1995) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 742

Met redenen omklede motie van de heren E. Van Vaerenbergh, P. Van Grembergen en H. Olaerts tot besluit van de op 29 november 1994 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO; Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, en de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de noodzaak van een samenhangend Vlaams beleid voor Brussel en Vlaams-Brabant – 640 (1994-1995) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 743

Spreker : de heer F. Dielens

Met redenen omklede motie van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de op 30 november 1994 door de heer H. Van Dienderen gehouden actuele interpellatie

tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, en de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over het vrachtwagenvignet en de NMBS – 643 (1994-1995) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 745

Motie van de heer H. Coveliers c.s. betreffende de uitoefening van het recht van onderzoek over het ontstaan, de omvang en de resultaten van de contacten tussen de Vlaamse regering en de Begeermann Groep

– 648 (1994-1995) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 746

Sprekers : de heren H. Coveliers, J. Ulburghs, mevrouw M. De Meyer

Eindejaarswensen, blz. 750

Sprekers : de heer P. Van Grembergen en minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 750

Bijlagen

Bijlage I : Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995 (Tabel), blz. 753

Bijlage II : Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1995 (Tabel), blz. 781

1 le vergadering

Woensdag 14 december 1994
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer E. Balde- wijns

*- De notulen van de jongste vergade-
ring worden ter tafel gelegd.*

*- De vergadering wordt geopend om
9.33 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de
vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDE- RING

G. Cardoen, L. Goutry, H. Lau-
wers : gezondheidsredenen ;

A. Boesmans : buitenslands ;

G. Annemans, E. Beysen, W. Goos-
sens, F. Vandenbroucke : ambtsver-
plichtingen.

**ONTWERP VAN DECREET hou-
dende tweede aanpassing van de al-
gemene uitgavenbegroting van de
Vlaamse Gemeenschap voor het be-
grotingsjaar 1994**

- 19 (1994-1995) - Nrs. 1 tot 3
- 20 (1994-1995) - Nr. 1 (Aange-
paste administratieve begroting)

**ONTWERP VAN DECREET hou-
dende de middelenbegroting van de**

**Vlaamse Gemeenschap voor het be-
grotingsjaar 1995**

- 12 (1993-1994) - Nr. 1 (Advies
SERV)

- 13-A (1993-1994) - Nr. 1 (Toe-
lichtingen)

- 14 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 4

- 17 (1993-1994) - Nr. 1 (Verslag
Rekenhof)

**ONTWERP VAN DECREET hou-
dende de algemene uitgavenbegro-
ting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 1995**

- 12 (1993-1994) - Nr. 1 (Advies
SERV)

- 13-A (1993-1994) - Nr. 1 (Toe-
lichtingen)

- 15 (1993-1994) - Nrs. 1 (+ Bijla-
gen 1 tot XXV) tot 9

- 16 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 4 (Ad-
ministratieve begroting)

- 17 (1993-1994) - Nr. 1 (Verslag
Rekenhof)

**BELEIDSBRIEF Leefmilieu, na-
tuurbehoud, landinrichting en wa-
tervoorziening, ingediend door de
heer N. De Batselier, minister vice-
president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en
Huisvesting**

- 616 (1994-1995) - Nr. 1

**BELEIDSBRIEF Het wetenschaps-
beleid in Vlaanderen, Beleidsbrief
voor 1995, ingediend door de heer
L. Van den Brande, minister-presi-
dent van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Economie,
KMO, Wetenschapsbeleid, Energie
en Externe Betrekkingen**

- 624 (1994-1995) - Nr. 1

BELEIDSNOTA Huisvesting, inge-

**diend door de heer N. De Batselier,
minister vice-president van de
Vlaamse regering, Vlaamse minister
van Leefmilieu en Huisvesting**

- 627 (1994-1995) - Nr. 1

**BELEIDSBRIEF Inrichting van het
landelijk gebied, ingediend door de
heer N. De Batselier, minister vice-
president van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Leefmilieu en
Huisvesting**

- 628 (1994-1995) - Nr. 1

**BELEIDSBRIEF Investeren in de
toekomst, Het economisch beleid in
Vlaanderen, Beleidsprioriteiten
voor 1995, ingediend door de heer
L. Van den Brande, minister-presi-
dent van de Vlaamse regering,
Vlaamse minister van Economie,
KMO, Wetenschapsbeleid, Energie
en Externe Betrekkingen**

- 629 (1994-1995) - Nr. 1

**ONTWERP VAN DECREET hou-
dende bepalingen tot begeleiding
van de begroting 1995**

- 605 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 14

Algemene bespreking (Voortzet-
ting)

De voorzitter : Aan de orde is de
voortzetting van het begrotingsde-
bat.

BUITENLANDSE EN EUROPE- SE AANGELEGENHEDEN

De voorzitter : Wij behandelen nu
de materies waarvoor ministers Van
den Brande en Sauwens bevoegd
zijn, met name Buitenlandse en Eu-
ropese Aangelegenheden.

Voorzitter

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren, bij gelegenheid van deze begrotingsbespreking wil ik dieper ingaan op een paar algemene lijnen van het buitenlands beleid. In de afgelopen jaren zijn er voldoende initiatieven op dreef gekomen die een proeve van antwoord rechtvaardigen op drie vragen. Ten eerste, wat is buitenlands beleid ; ten tweede, wat is de specifieke Vlaamse visie die zo'n beleid rechtvaardigt en ten derde, wat is het instrumentarium om zo'n beleid vorm te geven.

Dat Vlaamse buitenlands beleid is helemaal niet academisch. Het is een zaak van macht en belang. Dergelijke benadering is misschien weinig verheven, maar ze is veiliger -en hier verwijs ik naar publicist Marc Grammens – dan zich te laten meeslepen door ethisch geïnspireerde verklaringen die botsen met de werkelijkheid. Het uitgangspunt is dus vrij eenvoudig : wat is goed, wat is het belang voor Vlaanderen. Vanzelfsprekend hoort daarbij een bepaalde visie, een visie die wat ons betreft, onder meer steunt op geopolitieke gegevens waarbij onze ligging binnen Europa – met als naaste burens Wallonië en Nederland erg belangrijk is. Zo kan men niet blind zijn voor het feit dat de economische groei van Rijsel richting Schelde-Maas-Rijndelta een samenhang vertoont die belangrijk is voor de toekomst, maar tegelijkertijd ook steunt op een historisch verleden.

Mijnheer de minister-president, van daaruit is de visie van de cultuurregio's in Europa die u hebt ontwikkeld, niet alleen verdedigbaar, maar ze sluit perfect aan bij een steeds groter wordende wens om, gesteund op de geschiedenis én een aantal geopolitieke elementen, de verscheidenheid binnen Europa uit te bouwen. Het concept van de cultuurre-

gio's kan bijdragen tot de zoektocht die in Europa op gang is gekomen om de juiste maat – zoals ik dat noem – te vinden om een samenwerking in stand te houden nu de Europese Unie zich steeds verder uitbreidt. De recente Top van Essen heeft dit probleem onderkend zoals blijkt uit de beslissing op zoek te gaan naar samenwerkingsformules. Vlaanderen moet samen met anderen Europa doen inzien dat Europa alleen nog vooruitkan door eerbiediging en versteviging van de diversiteit en het invoeren van de juiste maat.

Ik kom dan tot het instrumentarium dat volgens mij niet te scheiden is van de inhoudelijke aspecten van dat buitenlands beleid. Ik verneem dat de economische vertegenwoordiging in de komende drie jaar zal worden verdubbeld. Beslissen waar die vertegenwoordigingen zullen komen, is buitenlands beleid. Beslissen of dit in Zuid-Afrika moet zijn of in Midden- of Oost-Europa zijn belangrijke beleidskeuzen.

Het is evenzeer een beleidskeuze – maar dan wel een slechte – om ter zake te veel aan vakjespolitiek te doen. Het is niet goed wanneer een buitenlandse handelsvertegenwoordiger in een vreemd werelddeel uitsluitend op de hoogte is van cijfers en bedrijven. De VDBH oefent een coördinerende functie uit, maar deze dienst moet ook bereid zijn om coördinerend te werken met andere, op het buitenland gerichte Vlaamse instellingen of Vlaamse administraties.

Bij het instrumentarium hoort vanzelfsprekend de taal. De taal is meer dan een instrumentarium en vormt een belangrijke hefboom in het buitenlands beleid.

De Nederlandse Taalunie is hierbij een belangrijk orgaan. Om het lapidair te zeggen : taal leidt tot bekendheid – wat voor Vlaanderen van groot belang is – en bekendheid leidt tot macht.

Dit geldt uiteraard vooral voor Eu-

ropa. De conclusie is dat er een duidelijke samenhang bestaat tussen datgene wat buitenlands beleid hoort te zijn – de visie die men zich daar van vormt – en ten slotte de middelen. In deze samenhang moet het buitenlands beleid op drie vlakken worden ingevuld : in de verhouding met Nederland, in Europa en in de wereld buiten Europa.

Vanuit een geopolitiek standpunt is samenwerking met Nederland een evidentie, niet alleen omdat wij buurlanden zijn, vele buurlanden hebben immers tegengestelde belangen. In onze verhouding met Nederland primeert de gezamenlijkheid. Het is een publiek geheim dat een gedeelte van de ambtenarij in Nederland zeer machtig is en dat zij de Benelux niet meer genegen is. Deze ambtenarij is geen voorstander van een verdragswijziging, zeker niet wanneer dit zou leiden tot een confederale Benelux.

Het is opmerkelijk, maar het lijkt waar te zijn, dat Vlaanderen ook hierbij de eerste stap moeten zetten. De reden hiervoor is niet dat wij de kleinste, maar wel dat wij de meest gedreven partner zijn.

Mijnheer de minister-president, het Vlaams-Nederlands centrum te Brussel was eigenlijk aan de Nederlanders toevertrouwd. In de praktijk trekt Vlaanderen echter de kar.

U hebt onlangs met uw regering een niet gering succes behaald. Waar in de federale staat na tientallen jaren niet slaagde, scoorde uw regering : de Waterverdragen zijn gedeblokkeerd. Dit is een grote stap in de goede richting, dit is Vlaams buitenlands beleid.

Hopelijk is dit diplomatiek succes niet de reden voor een zekere vaagheid die ik meen te ontwaren. Uw antwoord zal de mist rond deze kwestie wellicht doen optrekken. Het gaat om het voornemen tot een raamakkoord te komen, dat de culturele, de onderwijs- en de welzijnssector omvat. Op twee vlakken blijft

Suykerbuyk

er echter onduidelijkheid. Ten eerste, zijn ook gewestelijke aangelegenheden, zoals infrastructuur, het voorwerp van een dergelijke regeling? Ten tweede, hoe rijmt men een algemeen akkoord waardoor ook culturele aangelegenheden kunnen worden geregeld met het feit dat er een apart cultureel akkoord kan worden afgesloten? Bovendien strookt dit af te sluiten cultureel akkoord niet met de haast kamerbrede beslissing van de Interparlementaire Commissie van de Taalunie in november 1994 waarbij een verruimd Taalunieverdrag werd aanbevolen. In dat verband moet worden opgemerkt dat de Nederlandse Taalunie in haar politiek meer en meer aan alle beleidsmensen in Vlaanderen en Nederland dreigt te ontsnappen. Mijnheer de minister-president, is dit gewild of ongewild?

De regionalisering van Europa is aan de gang. Wij zijn ons bewust van het probleem van het Comité van de Regio's. Wij hadden veel vertrouwen in dit Comité, maar stellen ons vandaag vragen bij de wijze waarop het op dit ogenblik functioneert. De loyaldade van dit Comité, dat uit 198 leden bestaat, het ontbreken van een klachtrecht bij het Europees Hof van Justitie en het gebrek aan aandacht voor de regionale invalshoek geven ons geen reden tot optimisme. Misschien kan de verticale samenwerking tussen de regio's onderling tot allianties leiden, maar dan moet hiertoe de bereidheid bestaan.

Hetzelfde geldt trouwens voor de Benelux: het gaat hier eveneens om een prioritair samenwerkingsverband, maar de vraag is of men, gelet op de ontwikkelingen in België, wel wil samenwerken op een confederale basis. Met de Benelux komen de lage landen nochtans min of meer in hun onderlinge historische positie te liggen: tussen Frankrijk, Engeland en Duitsland. Op die plaats is het overigens goed voorzichtig te zijn met het supranationale Europa. Ten tijde van Europa van de zes was de

Benelux, geo-politiek gezien, een draaischijf. Ingevolge de uitbreiding van het Europa wordt deze draaischijf meer en meer naar het Oosten verplaatst.

Aan het Benelux-beleid zijn echter nog andere geo-politieke aspecten verbonden. De bevoegdheidsverdeling in België rechtvaardigt een confederale Benelux.

Vlaanderen moet zo vlug mogelijk een plaats innemen binnen de Benelux. Absolute prioriteit moet worden gegeven aan de herziening van de overeenkomst van 1955 over de oprichting van het zogenaamde Beneluxparlement, met het oog op de vertegenwoordiging van de gemeenschaps- en gewestraden. Het inschakelen van gemeenschappen en gewesten als volwaardige gesprekspartners zou er tevens kunnen voor zorgen dat de Franstalige Belgen zich nauwer bij de Benelux betrokken voelen.

Anderzijds kunnen de kleine landen van de Benelux door samenwerking een grotere stempel drukken op het Europa-beleid. Dat is zeer belangrijk met het oog op de intergouvernementele conferentie van 1996.

In het vooruitzicht van die intergouvernementele conferentie zal Vlaanderen moeten nagaan hoe zelfstandig het in Europa kan opereren langs de lidstaten om. De regionale aanpak, voortkomend uit Maastricht, heeft tot op heden weinig of niets opgeleverd. Waren wij naïef toen wij ervan uitgingen dat het Europees parlement als adviesinstantie is begonnen en dat men in Europa zijn macht moet veroveren? Hoe dan ook, in de praktijk blijkt dat men in de meeste gevallen alleen op het niveau van de lidstaten het laatste woord heeft. Belangrijk is te weten of Vlaanderen meer heeft aan een apart zitje aan de tafel van de Europese Ministerraad, dan wel ermee genoegen neemt dicht bij het Belgische zitje te blijven. Het antwoord op deze vraag is niet eenvoudig. Ik stel enkel vast dat momenteel ande-

re kleine Europese lidstaten, zoals Slovenië en de Aland-eilanden die tot Finland behoren, volkenrechtelijk gezien meer macht hebben in Europa dan Vlaanderen, ondanks het feit dat zij nog kleiner zijn.

Thans lijkt het erop dat alle Europese inwoners gelijk zijn, maar toch is de ene het wat minder dan de andere omdat bij elke verdrag zoveel verklaringen en protocollen zijn gevoegd waarbij dan aan deze, dan aan gene lidstaat uitzonderingen of bepaalde regelingen worden toegeestaan. Vlaanderen een meer zelfstandige plaats geven in Europa is geen waanidee.

Voor Europa geldt overigens, zoals gezegd, de diversiteit. Het talendossier moet samen met Nederland worden opgelost en een topberaad moet zo snel mogelijk worden georganiseerd. Het aankomend Frans voorzitterschap zou immers voorstellen in petto hebben in verband met het taalgebruik en wij moeten ons hier tegen wapenen door een strategie uit te werken. In dat verband verwijs ik naar het voorstel van oudsenator Marcel Storme om alleen die talen die in meerdere lidstaten worden gesproken als officieel te beschouwen. Dit is een piste, naast zoveel andere, die kan worden onderzocht indien met meer dan twintig lidstaten toch zou geselecteerd worden. Dit is hoe dan ook beter dan te trachten het probleem op te lossen via taaltechnologie. Wij hebben geen tekort aan taalhoffelijkheid, maar wel aan taalfierheid. In dat verband verwijs ik naar de Duitse strategie die op dat vlak wordt gevoerd onder leiding van Helmut Kohl en waarbij de Duitse taal in alle internationale instellingen wordt gebruikt.

Er is ook het onderwerp van de Nederlanden in de wereld. De Vlaamse regering heeft van de betrekkingen met Zuid-Afrika een prioriteit gemaakt. Zij kwam daarmee uit het lager en heeft voor dit land van uitdagingen, voorstellen die op Vlaamse maat liggen, onder meer voor de k.m.o.'s, en waarbij de culturele ver-

Suykerbuyk

wantschap niet ontbreekt. Hiervoor werd vroeger reeds gepleit, en het verheugt mij dat nu stappen in die richting zijn gedaan. Alleen lijkt mij de betrokkenheid van elk functioneel bevoegd ministerie, plus een groot aantal Vlaamse openbare instellingen, het gevaar in te houden dat men precies door die veelheid van instellingen de vis zou kunnen verdrinken.

De vraag is, of een eigen Vlaams beleid nodig is. Mijn antwoord op deze vraag is positief. Ter zake verwijs ik naar een interessant artikel – uit onverdachte bron – van de ambassadeur op rust, de heer Pierre Van Hautte. Recentelijk waarschuwde hij voor de nogal agressieve wijze waarop men vanuit Frankrijk richting België en dus ook richting Vlaanderen opereert en blijft opereren. De ambassadeur verwijst naar de houding en naar initiatieven die door de Franse premier, de heer Balladur, werden genomen. Hij wil een zogenaamd stabilisatiepact sluiten waarbij hij nieuwe – of beter – eerder nog bestaande evenwichten wil nastreven, die Frankrijk in bescherming moeten nemen tegen de groeiende macht van Duitsland. De heer Van Hautte aarzelt niet de heer Balladur te vergelijken met hetgeen Napoleon III voorstond in de achttiende eeuw toen hij, beducht voor de toenemende macht van Pruisen, België en Luxemburg wou annexeren. De heer Van Hautte besluit zijn analyse op een nogal verrassende manier. De bevoegdheid voor Vlaanderen om aan buitenlandse politiek te doen, zou het gevaar inhouden dat vanuit het federale beleid geen opties worden genomen om die expansie tegen te houden.

Dit is een verrassende conclusie, omdat men impliciet toegeeft dat de mogelijkheden voor de deelstaten op het stuk van buitenlands beleid wel eens de zwakte van een bepaalde soort federaal beleid zou kunnen betekenen. Eerder heb ik reeds het voorbeeld gegeven betreffende de

Waterverdragen. Men geeft toe dat men via een beleid vanuit Vlaanderen het federale beleid misschien niet zou kunnen doorkruisen maar in ieder geval erop wegen.

Te meer is dit besluit verrassend omdat daarmee de verankeringspolitiek, mede ingegeven door de expansiedrift van Franse, economische, strategische sectoren, het etiket Buitenlands Beleid meekrijgt, ook al bedoelt deze Belgische oud-ambassadeur dit wellicht anders.

Mijnheer de minister-president, deze regering deed vele stappen vooruit. Waar het echter om gaat, vele om niet te zeggen alle zaken op het vlak van buitenlands beleid moeten in elkaar passen. De samenhang moet optimaal worden georganiseerd. Daarom is bijvoorbeeld internationaal cultureel beleid in de eerste plaats internationaal beleid. De vakjespolitiek moet worden afgebouwd. Tegen de achtergrond van de taal als cultuurmonument, staat het nuchtere taal is bekendheid, bekendheid is macht.

De verschillende elementen van het buitenlands beleid grijpen zo in elkaar dat de Taalunie meer wordt dan taalzorg, de Benelux voor Vlaanderen meer dan de zoveelste krampachtige poging om een economische beleid met drie staten binnen de Europese Unie te voeren, dat men de economische en handelsvertegenwoordiging onder de koepel van de zo veelzijdig en zo breed mogelijke Vlaamse aanwezigheid in de wereld moet plaatsen. Met dit laatste bedoel ik dat het niet voldoende is een aantal vertegenwoordigingen te hebben; men moet ook het brede veld van belangstelling en noden, van het culturele naar het maatschappelijke, naar het economische, ook naar andere belangstellingspunten bij elkaar kunnen brengen. Alleen door samenhang kan een kleine regio als Vlaanderen niet alleen een goede maar ook een geïnspireerde buitenlandse politiek voeren. Daarvoor is echter continuïteit nodig, vanzelf-

sprekend binnen de regering maar ook binnen de administratie.

Vlaanderen heeft vandaag nog geen quai d'Orsay of een State Department, maar men moet wel in die richting gaan.

Met een dergelijk beleid kan Vlaanderen zich bij voorbeeld op Europa storten. Wij zijn al met vele kleinere staten en heel grote deelstaten – ik denk aan de vrijstaat Beieren – om dat Europa naar onze hand te zetten. Misschien blijkt dit minder het geval op het vlak van de Europese Unie dan op het vlak van de Raad van Europa, waar ik vaststel dat er Litouwers, Slovenen, Tjsechen, Denen en Noren zijn die, als staat, kleiner zijn, maar even begaan met hun eigenheid.

Zal Vlaanderen, actief in Europa, daardoor een deel van het federale beleid voor zijn rekening nemen? Als dat moet en als dat in het belang is van Vlaanderen, dan zeg ik natuurlijk ja. Trouwens, dat is nog goed ook, want het verschil tussen Vlaamse onafhankelijkheid, wat weinigen wensen en Vlaamse zelfstandigheid, wat velen wensen, zal daarmee kleiner worden.

Ik meen dat men, met dat perspectief, kan komen tot een buitenlands beleid, waarbij men niet alleen zomaar vele initiatieven nemen, maar waarbij men vooral het grote geheel ziet, geïnspireerd door hetgeen mijn zeer eenvoudig uitgangspunt is, nl. het Vlaams belang.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, ik veronderstel dat een aantal sprekers die deze ochtend het woord zullen voeren, zowel buitenlandse zaken als buitenlandse handel in hun uiteenzetting zullen behandelen.

Ik stel vast dat minister Sauwens niet aanwezig is. Hebt u enig bericht ontvangen in verband met zijn afwezigheid?

De voorzitter : De minister is onderweg. Wij hebben al tweemaal contact gehad met hem. Hij komt van de Vlaamse regering naar hier. Dat is de reden waarom ik de volgorde van de sprekers heb gewijzigd. Ik wil geen vragen laten stellen aan iemand die afwezig is.

De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik ben het eens met u. De betrokken ministers moeten hier zijn en ze zullen dat ook zijn. Collega Suykerbuyk is exclusief, maar heel ruim, ingegaan op de buitenlandse betrekkingen.

Collega Sauwens is onderweg. Zoals altijd op woensdag had deze ochtend de bijeenkomst van de Vlaamse regering plaats.

De voorzitter : De heer Steenwegen heeft het woord.

De heer L. Steenwegen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik ben een beetje in de war gebracht door het dooreen halen van de volgorde. Ik zal dus proberen een beetje structuur in de tekst te brengen.

Mijnheer de minister, ook de groenen zijn erg blij dat Vlaanderen eindelijk zelf een buitenlands beleid kan ontwikkelen. Ik zal in mijn uiteenzetting dan ook vooral spreken over de bilaterale relaties en over de ontwikkelingssamenwerking. Tijdens uw uiteenzetting in de commissie zette u de prioriteiten voor 1995 op een rij. In die prioriteiten neemt Zuid-Afrika een zeer belangrijke plaats in.

Over Zuid-Afrika hebben wij hier reeds gesproken. Ik zal deze discussie dus niet herhalen. Toch denk ik dat daardoor werd aangetoond dat ook binnen deze Raad een duidelijke belangstelling bestaat voor het buitenlands beleid. De Raad wenst dus actief bij dat beleid te worden betrokken.

De heer Suykerbuyk vroeg daarnet

of Vlaanderen een sterk eigen buitenlands beleid moet ontwikkelen. Ik denk dat het stellen van deze vraag ze beantwoorden is.

Desondanks staat dit beleid nog in de kinderschoenen. Een goede opbouw van het beleid kan enkel wanneer men wil investeren in een goed uitgebouwde administratie en in goed overzichtelijke structuren. Daar moet onmiddellijk werk van gemaakt worden.

Vooraf op het vlak van de ontwikkelingssamenwerking denk ik dat er nog lacunes zijn.

Mijnheer de minister-president, in de commissie kondigde u een beleidsnota over ontwikkelingssamenwerking aan. Ik hoop dat die er snel zal komen. U hebt ons ook verteld welke richting de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking volgens u moet inslaan. U vindt dat er een zekere complementariteit moet bestaan tussen de Vlaamse acties en de Belgische. Verder hebt u aangekondigd dat u zich vooral op Afrika wil concentreren. Wij vinden dit een te rechte keuze en zijn u daar zeer dankbaar voor.

De Belgische ontwikkelingssamenwerking is steeds sterk gericht geweest op Centraal Afrika, namelijk op Zaïre, Burundi en Ruanda. U koos onmiddellijk voor Zuid-Afrika. Op dat vlak is er dus complementariteit. De complementariteit kan echter ook op de beleidsdomeinen betrekking hebben. Gaat men acties ondernemen in landen waarin België nog niet actief is of kiest men juist voor de landen waar dat wel het geval is? Met deze voorbeelden wil ik enkel aangeven dat daarover een discussie kan worden gevoerd. Volgens ons is dat ook nodig. Het zou immers verkeerd zijn om een dag tot dag politiek te volgen.

Mijnheer de minister-president, begrijp mij vooral niet verkeerd, de groenen zijn zeker niet ontstemd wanneer u interesse toont voor Zuid-Afrika. Wij vinden dit een juis-

te keuze. Toch wil ik er andermaal voor waarschuwen dat het verkeerd is om bepaalde segmenten van de Zuidafrikaanse samenleving te steunen. Onze steun in het kader van de ontwikkelingssamenwerking moet de hele bevolking ten goede komen. Het zou verkeerd zijn om ontwikkelingssamenwerking als synoniem voor buitenlandse handel te gebruiken. Als wij met Zuid-Afrika willen samenwerken, dan is het evident dat wij daarbij enkele comparatieve voordelen hebben, bijvoorbeeld de taalverwantschap. De groenen zijn de mening toegedaan dat we onze taalverwantschap mogen gebruiken om banden te scheppen. Ook in dit opzicht is het belangrijk om banden te scheppen met de hele bevolking en niet alleen met een bepaalde elite. We mogen het belang hiervan niet onderschatten. Als we de verkeerde weg zouden inslaan, dan zouden we niet alleen het vertrouwen van de Zuidafrikaanse bevolking verliezen maar ons hele gloednieuwe ontwikkelingsbeleid zou bij voorbaat mislukt zijn.

Als wij een ontwikkelingsbeleid willen uitbouwen, moeten wij een aantal klemtonen leggen. Enkele van die klemtonen zijn kleinschaligheid, duurzaamheid en werken met basisgemeenschappen. Wij hebben daar nog niet over gepraat, maar ik hoop dat er op dit vlak een duidelijke lijn in uw beleid zal zitten. U hebt aangekondigd dat u een beleidsnota zult opstellen en wij wachten daar met spanning op. Ik hoop dat we er een diepgaande discussie over zullen kunnen voeren.

Tot slot wil ik er nogmaals op wijzen dat er twee missies waren toen u naar Zuid-Afrika bent gereisd. De groenen zagen daar geen graten in, maar ik wil er nogmaals op wijzen dat het verkeerd zou zijn om de ontwikkelingssamenwerking aan de buitenlandse handel te koppelen.

De voorzitter : De heer Van der Maelen heeft het woord.

De heer D. Van der Maelen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter,

VLD-Kamerlid Geert Versnick hield tijdens de begrotingsbesprekingen Buitenlandse en Europese Aangelegenheden zijn maiden-speech in de Vlaamse Raad

mijnheer de minister-president, collega's, ik al mijn tussenkomst inzake de buitenlandse en Europese aangelegenheden beperken tot twee nieuwe aspecten van het beleid.

Ten eerste, het beleid inzake Zuid-Afrika.

Ik heb het ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse en de Zuidafrikaanse regering bestudeerd. Het verheugt mij dat de Vlaamse regering de prioriteiten van de Vlaamse Raad navolgt en voor de financiering van de samenwerking in een bedrag van 500 miljoen frank voorziet, gespreid over drie jaar. Het verheugt mij eveneens dat het ontwerp van samenwerkingsakkoord dezelfde doelstellingen nastreeft als de door de democratische partijen van deze Raad goedgekeurde resolutie.

Mijnheer de minister-president, inzake het samenwerkingsakkoord

wens ik een aantal vragen te stellen. Bepaalde Zuidafrikaanse organisaties wachten op concrete samenwerking. Heeft de regering reeds beslist met welke partners zij scheep wilt gaan? Heeft de regering overleg gepleegd met Vlaamse n.g.o.'s en academici die inzake samenwerking met Zuid-Afrika hun strepen reeds verdiend hebben? Zal de regering rekening houden met de organisaties die reeds vroeger met de Vlaamse n.g.o.'s samenwerkten.

Een tweede reeks vragen handelt over de projecten.

De resolutie van de Vlaamse Raad kiest voor een samenwerking met Zuid-Afrika die zich inpast in het Heropbouw en Ontwikkelingsplan. De Vlaamse projecten moeten inpassen in het HOP. De Zuidafrikaanse minister Naidu is aangesteld om de coördinatie van het HOP te verzekeren.

Met betrekking tot de samenwerking met Zuid-Afrika, wil ik er tevens op aandringen dat we ten allen prijze Belgo-Belgische problemen vermijden. Is er overleg in die zin met de federale staatssecretaris van Ontwikkelingssamenwerking? Als dat niet zo is, wordt het de hoogste tijd dat u daarmee van start gaat. Mijnheer de minister-president, het lijkt me nuttig de samenwerking met Zuid-Afrika samen met uw collega nauwlettend te evalueren. Eventueel kan dan complementair worden gewerkt.

De middelen die de Vlaamse regering ter beschikking stelt, 500 miljoen frank, gespreid over een periode van drie jaar, vergen van ons wel een grote inspanning, maar zijn in feite niet meer dan een druppel op een hete plaat ten aanzien van de noden van Zuid-Afrika. Ze moeten daarom worden aangewend om zoveel mogelijk het maatschappelijke middenveld te versterken. Ik doel daarmee op vakbonden, kerken, NGO's, diensten en organisaties, enzovoort. De heer Versnick lacht omdat hij denkt dat ik een Belgisch debat wil aanzwengelen. Niets is minder waar. De ervaring heeft geleerd dat middelen die aan dit soort orga-

nisaties worden besteed, veel doeltreffender ten behoeve van een bestemming worden ingezet. Het loont niet de moeite met dit geld zelf één projectje op te zetten. De bedoelde organisaties daarentegen hebben hun strepen op het terrein al verdiend. Bovendien kan het geld ook dienen om Zuidafrikaanse organisaties in stand te houden. Er zijn dus emancipatorische aspecten aan verbonden: de Zuidafrikanen bouwen zelf aan hun organisaties en de werking ervan, allemaal dankzij die financiële steun.

Een ander punt refereert aan het verslag van de commissie met betrekking tot de IGC. Ik nam het nog even door en vond alleen een vraag ter zake van de voorzitter van de commissie, de heer De Clerck. Het verslag vermeldt geen antwoord van de minister wat de IGC betreft. Daarom maak ik nu van deze gelegenheid gebruik om de minister-president om meer informatie te vragen. Hoe zal de Vlaamse regering de voorbereiding van de IGC van 1996 aanpakken? Is men daar al mee bezig: worden er rapporten opgesteld en deed men al een beroep op de bevoegde ministers? Zijn er in dit verband afspraken gemaakt met de federale regering? Naar aanleiding van de top van Korfoe, zal er in elk geval voor België een vertegenwoordiger worden aangeduid die dan in een soort comité zitting zal hebben samen met de afgevaardigden van de verschillende nationale regeringen met het oog op de organisatie van die IGC. Heeft de Vlaamse regering voor de voorbereiding van de IGC de afspraken gemaakt? Zo ja, wat werd dan al afgesproken?

Via het adviescomité in de Kamer zullen de Kamerleden op een heel intensieve manier betrokken worden bij het tijdsplan dat ons leidt naar die intergouvernementele conferentie. Wij hebben reeds verslaggevers aangeduid, wij hebben afspraken gemaakt met de ministers. Het wordt hoog tijd dat wij in onze commissie

Van der Maelen

voor Externe Betrekkingen en Europese aangelegenheden van de Vlaamse Raad eens samen met de minister-president nagaan hoe wij de voortgang van de intergouvernementele conferentie gaan opvolgen. Kan de minister-president – als een van de vooraanstaande leden van het Comité van de Regio's – mij medelen hoe dit Comité van de Regio's deze IGC zal volgen? Zijn er reeds afspraken gemaakt, en heeft Vlaanderen reeds contact genomen met andere regio's om deze conferentie van 1996 voor te bereiden?

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, geachte collega's, ik ben hier bij vorige gelegenheden ingegaan op onze houding in verband met de regionalisering van de buitenlandse handel en de onduidelijkheid die er het gevolg van is. Dit probleem blijft bestaan, de textielfederatie bijvoorbeeld maakte onlangs haar beklag over het feit dat de bedrijven door de VDBH en de BDBH van het kastje naar de muur worden gestuurd.

Wij zijn het wel eens met de directeur-generaal van de VDBH. Hij stelde dat zijn instelling zich niet in de hoek moet laten drummen door stromingen binnen de BDBH die van oordeel zijn dat Vlaanderen zich uitsluitend moet bezighouden met de exportbegeleiding binnen Europa, terwijl de BDBH alles zou behartigen in verband met de grote export en de acties met de Prins van Luik.

Wij verwerpen echter zijn suggestie dat de BDBH waar nodig het imago van België moet versterken en een meer politieke rol moet spelen. Voor ons moet het imago nergens nog worden versterkt, wij moeten integendeel onze eigen weg durven gaan. Het Vlaams Blok mag dan voorstander zijn van een volledige splitsing van de bevoegdheid buiten-

landse handel, maar dit houdt geenszins in dat wij blind zouden zijn voor de tekortkomingen van de eigen diensten en de fouten van het eigen Vlaams beleid die wel degelijk bestaan.

Zo moet het mij van het hart dat de VDBH de politieke benoemingen niet heeft kunnen uitroeien. Ik heb het hier dan over de manier waarop sommige bevorderingen binnen de instelling tot stand komen, en de manier waarop sommige economische vertegenwoordigers worden aangesteld – weliswaar ten tijdelijke titel –, al hebben ze nog niet eens aan een examen deelgenomen. Dit is geen gezonde manier van werken.

Ofwel baseert men zich op een objectieve evaluatie, ofwel organiseert men bevorderingsexamens, maar er moeten op zijn minst objectieve criteria worden gehanteerd. De aanwervingsexamens voor handelsattachés moeten open staan voor iedereen, en alle kandidaten moeten gelijke kansen krijgen. Voor ons kan het niet dat enkele bevoorrechten een betaalde stage van zes maanden tot een jaar krijgen die hen in het geval van examens natuurlijk bevoordeelt. Overigens heb ik vernomen dat in de toekomst alleen nog academisch geschoolden zullen kunnen worden aangeworven als economisch vertegenwoordiger in het buitenland. Daar is niets op tegen, alhoewel zo iets de recruitering van mensen uit de privé-sector met een rijke ervaring inzake export maar zonder academisch diploma uitsluit.

Nu goed, dat is een optie. Het is echter om moeilijkheden vragen wanneer men tientallen zeer ervaren Vlaamse economische vertegenwoordigers, aangeworven volgens het vroegere stelsel, salarissen blijft uitbetalen bestemd voor ambtenaren van niveau twee, terwijl de nieuw aangeworvenen voor hetzelfde werk een salaris van een ambtenaar van niveau 1 krijgen.

Over de plaatsen van waaruit de economische vertegenwoordigers zullen

opereren, valt nog een en ander te zeggen, maar dat zijn details waar ik niet zal op ingaan. Wij waarschuwen er alleen voor dat bij de bepaling ervan enkel economische overwegingen moeten primeren. Een handelsattaché in Gaza of Jericho lijkt ons eerder een politieke dan wel een economisch verantwoorde aanstelling.

Dezelfde overweging geldt voor de handelsmissies. Mijnheer de minister, het lijkt mij totaal misplaatst wanneer u, vergezeld van een Marokkaans gemeenteraadslid van uw nieuwe Antwerpse partij, een belangrijk deel van het programma van de economische missie naar Marokko aan de toelichting van het Vlaams migrantenbeleid besteedt. Met zo'n stunt haalt u natuurlijk de pers en zet u het nagestreefd imago sterk in de verf. Daar bewijst u de Vlaamse uitvoerders geen dienst mee.

De heer P. Van Grembergen : Bewijst hij er dan een on-dienst mee?

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Ik meen dat, wanneer een minister van Buitenlandse Handel op economische missie gaat, hij zich inderdaad met buitenlandse handel moet bezighouden. Een chantage als Bij ons wordt een Marokkaan gemeenteraadslid; nu gaat u toch bij ons kopen, zeker? vind ik onaanvaardbaar.

De heer P. Van Grembergeu : Dat is een ziekelijke redenering.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Dit jaar is er een akkoord tot stand gekomen tussen de federale en de Vlaamse instanties over de modaliteiten voor het optreden van de verschillende handelsdiensten in het buitenland. Wat mij daarbij bijzonder tegen de borst stuit, is dat Waalse firma's een beroep mogen doen op de diensten van 18 Vlaamse handelsattachés, terwijl Vlaamse firma's welgeteld 4 Waalse handelsattachés kunnen aanspreken. Dat betekent dat 18 Vlaamse economische vertegenwoordigers gedurende maximaal 25 percent van hun tijd op kosten

Van Nieuwenhuysen

van de Vlaamse belastingbetaler kunnen werken voor Waalse bedrijven. Dit zijn zelfs naar Belgische maatstaven eigenaardige verhoudingen.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Volgt u hier geen tegenstrijdige redenering ? Het is toch geen nadeel dat de verhouding 4-18 is ten gunste van Vlaanderen ? U zou er toch trots op moeten zijn dat Vlaanderen zo sterk aanwezig is op het wereldtoneel ?

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Wij kunnen daar natuurlijk trots op zijn. Maar als 18 handelsattachés tot 25 procent van hun tijd moeten besteden aan dossiers van niet-vlaamse exporteurs, dan vind ik dat toch wel zonde.

Voor bijzondere prestaties van de Vlaamse economische handelsvertegenwoordigers, bijvoorbeeld begeleiding en voorbereiding van zendingen, moeten de gewesten worden vergoed. Wij dringen erop aan dat dit effectief gebeurt. Ik meen immers te weten dat bij de voorbereiding van de Belgische promotiecampagne tijdens het wereldkampioenschap in Orlando intensief gebruik werd gemaakt van de diensten van een Vlaams economische vertegenwoordiger, hoewel er haast geen Vlaamse bedrijven aan het initiatief deelnamen. Het kan toch niet dat de diensten van de Vlaamse handelsattachés gratis pro deo worden verstrekt. Zo iets leidt tot misbruiken.

Ik heb vernomen dat het aantal economische vertegenwoordigers zou worden uitgebreid, er is zelfs sprake van een verdubbeling. Ik betreurt dat wij dit via de pers moesten vernemen en bij mijn weten niet via de Vlaamse Raad. Wij gaan met deze uitbreiding niet akkoord, maar opteren

voor economische vertegenwoordigers die verantwoordelijk zijn voor een bepaalde sector of regio en die vanuit hun delegatie werken met plaatselijke medewerkers. Ik denk hierbij bijvoorbeeld aan de delegatie de Ouebec of van verschillende andere Europese landen.

Wij menen dat de hulp van de Vlaamse handelsattachés zoals die thans wordt verstrekt aan de bedrijven, aan de huidige voorwaarden behouden moet blijven. Een retributie kan alleen voor bijzondere opdrachten. De bedrijven, die reeds de retributie voor de BDBH en belastingen betalen, laten opdraaien voor een dienstverlening die tot nog toe gratis was, is onaanvaardbaar.

Naast het probleem van de overlappingen is er de belasting van de VDBH die nu op topsnelheid draait, zeker nu bovendien de administratie van de overgekomen handelsattachés van het Belgische departement Buitenlandse Zaken werd overgenomen. Wellicht is het Waals Gewest eveneens tot de bevinding gekomen dat de BDBH eigenlijk een overbodig instrument is geworden, waarvan het personeel het best door de gewesten kan worden gebruikt.

Het is echter niet alleen de BDBH die moet worden geregionaliseerd, maar ook de instrumenten die ons de mogelijkheid bieden om het verlies aan marktaandeel in het buitenland tegen te gaan. Wij menen dan ook dat er in die richting moet worden gewerkt, veeleer dan zelfgenoegzaam te vervallen in gewoonten, waarvan wij hadden gehoopt dat ze typisch Belgisch waren, maar die helaas door de Vlaamse overheid worden overgenomen.

De voorzitter : Dames en heren, ik wil u erop wijzen dat er een fout is geslopen in de uitnodigingen voor de commissievergaderingen. De commissievergadering voor Externe en Europese Aangelegenheden gaat wel degelijk door op donderdag, 15 december 1995 om 14.00 uur en niet woensdag 14 december 1994 om

14.00 uur. De fracties en de individuele leden worden hiervan op de hoogte gebracht.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, voor al onze bevoegdheden hebben wij het recht, de mogelijkheid en soms ook de plicht om internationaal op te treden. Men kan dit als een technisch gegeven beschouwen. Wanneer er bijvoorbeeld op het internationale vlak discussies zouden zijn in verband met onderwijs, kunnen wij hieraan deelnemen.

Wij zijn bevoegd voor arbeid en tewerkstelling. Wij kunnen deelnemen aan gelijk welke internationale conferentie daarover. Onze deelneming is echter louter technisch.

Ik zou daar liever een andere tonaliteit aan geven. Wij kunnen ook een internationale politiek bedrijven, weliswaar binnen onze bevoegdheden, maar met een bepaald kader, een bepaalde visie en een bepaalde tonaliteit.

Die discussie is echter nog nooit gevoerd, noch in de commissie voor Externe en Europese Aangelegenheden, noch in de plenaire vergadering van de Vlaamse Raad. Men plaatst zich, gemakkelijkschalve misschien, op dezelfde golflengte als de federale regering. Wij kunnen ook een andere houding aannemen.

De voorzitter : de heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer Van Grembergen, u onderschat onze mogelijkheden. Vraag de minister-president eens wat er gebeurt wanneer de Vlaamse Raad het verdrag tot aansluiting van de drie landen bij de Europese Unie zou verwerpen. Het antwoord is eenvoudig. Zij treden dan gewoon niet toe. Laat ons dus niet klagen. Wij kunnen veel meer realiseren dan wij denken.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer Dierickx, ik klaag niet. Laat mij uitspreken. Ik zeg dat er tot op heden nog geen enkele politieke discussie gevoerd is geweest over onze mogelijkheden op internationaal vlak.

Ik moet het nu toch hebben over de GATT, wat mijn bedoeling niet was. Enkele weken geleden hebben wij het verdrag met Tsjechië en Slowakije goedgekeurd. Daar hebben wij twee minuten over gedaan. Er is geen enkel debat over gevoerd. De federale regering heeft daar dan ook een enorme druk op gezet. Het moest onmiddellijk worden goedgekeurd, want de zaak was hoogdringend. Hetzelfde argument zal voor het GATT-akkoord worden ingeroepen.

Ik verneem van gemeenschapsminister Chabert, die aanwezig was in de derde commissie van het Comité van de Regio's, dat de Brusselse Hoofdstedelijke Raad het GATT-akkoord reeds vroeger heeft kunnen behandelen. Wij zullen dat weer snel moeten doen zodat een grondige bespreking onmogelijk zal zijn. Wij zijn in de commissie en in de Raad nog niet verder gekomen dan de louter technische aspecten van de verdragen bijvoorbeeld met Nederland, met de Duitstalige Gemeenschap of met Wallonië. Een politieke visie is er nog niet geweest.

De voorzitter : de heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer Van Grembergen, uw verhaal bevat enkele interessante en belangrijke gegevens. Sinds het Sint-Michielsakkoord hebben wij inderdaad verdragrechtelijke bevoegdheden. Wat betreft de GATT is er geen hiërarchie der normen. U weet dat wij daarover een andere visie hebben. Dat betekent dat wij niet moeten wachten op de federale kamers om internationale verdragen te ratificeren. Wij hadden het GATT-akkoord

al vroeger kunnen behandelen. Ik merk wel dat er een hiërarchie is wat betreft de politieke bevelvoering. Als er van de federale regering het bevel komt dat een bepaald verdrag op gestrekte draf moet worden goedgekeurd, beweegt heel dit halffrond om het GATT-akkoord op twee dagen te behandelen en goed te keuren, wat toch ongelooflijke gevolgen kan hebben, ook voor de landbouwers.

De heer P. Van Grembergen : Essentieel heb ik dus wel gelijk.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Voorzitter, ingevolge de beslissing van het Bureau zullen we dus morgen om 14 uur in de commissie voor Externe en Europese Aangelegenheden alle tijd kunnen nemen om het GATT-ontwerp te onderzoeken en dat kan daarna ook nog in plenaire vergadering vrijdag. Overigens ben ik volgende week nog beschikbaar als dat zou nodig zijn.

Mijnheer Geysels, dat wij hier in gestrekte draf moeten werken, is niet de vraag. De vraag is of wij vanuit Vlaanderen onze ratificatiebevoegdheid inderdaad willen opnemen - en dan zeg ik ja en of het onze bedoeling kan zijn het GATT-akkoord niet per 1 januari te laten in werking treden. Als ik ervoor gepleit heb om het debat over het GATT-akkoord nog deze week te bespreken, dan is dat omdat ik zulks noodzakelijk acht.

Mijnheer Van Grembergen, wat Tsjechië en Slowakije betreft, hebt u gelijk dat er binnen een te kort tijdsbestek is gehandeld. Wellicht moet er ook bij ons met het federale niveau een procedure worden afgesproken waardoor wij meer tijd zouden krijgen om aangelegenheden als deze wat rustiger te kunnen onderzoeken.

Zodra wij in het bezit waren van het GATT-akkoord hebben wij onmiddellijk - namelijk op 1 december - het advies van de Raad van State

gevraagd. We hebben dat ontvangen op 6 december. Op 7 december is het stuk ingediend en het is gisteren of eergisteren rondgedeeld. Wij zijn dus snel geweest en ik verheug mij over de beslissing van het bureau om dit akkoord morgen in commissie en vrijdag in plenaire vergadering te bespreken.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de minister-president, mijn kritiek gold niet specifiek het GATT-akkoord.

In het kader van de bevoegdheden die ons zijn toegekend, kunnen wij internationale politiek bedrijven. Vlaanderen hoeft niet noodzakelijk dezelfde keuzen te maken als het federale niveau. Zo is Vlaanderen meer dan het andere landsgedeelte gericht op pacifisme. Dat moet zich kunnen vertalen in de verdragen die wij afsluiten. Ontwikkelingssamenwerking is nog altijd een federale bevoegdheid. Desondanks moeten wij de mogelijkheid hebben om een eigen visie te ontwikkelen die niet precies dezelfde moet zijn als de Belgische. Over dit soort aangelegenheden zouden wij toch een discussie in commissie en in plenaire vergadering moeten kunnen houden. Zo heeft Vlaanderen er ook belang bij zijn zeg te hebben over de Europese uitbreiding. Ook die discussie moet hier kunnen worden gevoerd.

De heer L. Dierickx : Maar kunnen we iets beslissen of niet ? Kunnen we één komma in het verdrag wijzigen ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, de groene fractie vraagt zich af of Vlaanderen in aangelegenheden als het GATT-akkoord een eigen standpunt kan innemen. Vlaanderen kan dat in dezelfde mate als België dat kan of niet kan. Eigenlijk wordt hier een

Van den Brande

verkeerde voorstelling van zaken gegeven. Het is verkeerd er vanuit te gaan dat men dit soort zaken beter overlaat aan het federale niveau, omdat Vlaanderen er niet veel aan kan veranderen. Europese lidstaten zijn in vele gevallen te klein om globale dingen te doen, en te groot om beslissingen te nemen die de mensen rechtstreeks aanbelangen. Dat is het dilemma van enerzijds globalisatie in Europa en anderzijds regionalisatie. Hiermee wordt niet de vraag gesteld naar het voortbestaan van ons koninkrijk, maar wel naar de grote bewegingen die zich aftekenen binnen Europa en de wereld.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Ik heb de indruk dat sommigen mij met opzet verkeerd willen begrijpen.

Ik herhaal dat wij over bevoegdheden beschikken die wij internationaal in verdragsakkoorden kunnen vastleggen. Wij kunnen daaromtrent politieke keuzes maken. De discussie hierover werd nog niet gevoerd. Er kan worden besproken hoe wij de uitbreiding van Europa zien vanuit Vlaanderen als deelstaat. Is het grotere Europa, waarbij Centraal-Europa binnenkort ook zal aansluiten, al dan niet efficiënt ? Dient deze grotere unie onze inzichten ? Welke prioriteiten stellen wij op dat vlak ? Ik pleit ervoor dat deze discussie wordt gevoerd. Bestaat er in Vlaanderen een eensgezinde visie over de Atlantische verhouding ? Moet er eerder een Europese of een Atlantische politiek worden gevoerd of moet er worden gezocht naar een evenwicht tussen beide ? Ook deze discussie moet worden gevoerd in het kader van de mogelijkheden waarover Vlaanderen beschikt. Wij moeten de ons toegekende bevoegdheden benutten om beslissingen te nemen in de betrekkingen met het buitenland. Het zou al te gek zijn dat wij deze bevoegdheden, die wij als een belangrijke verworvenheid

uit het Sint-Michielsakkoord beschouwen, in de praktijk niet zouden invullen en op dat vlak geen keuzes zouden maken. Dit is Realpolitiek. De bestaande inzichten moeten worden ingevuld bij de bespreking en bij de beslissing die deze Raad neemt.

De voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord voor een korte onderbreking.

De heer L. Dierickx : Mijnheer Van Grembergen, wij moeten de verdragen die wij in de Vlaamse Raad mogen bespreken, institutioneel bekijken. Wij zijn weliswaar in staat om over deze verdragen te discussiëren, maar wij kunnen ze onder geen enkel beding wijzigen. Wat wij wel kunnen doen, is deze verdragen verwerpen. Ook de andere Gewesten, en zelfs de Duitstalige Gemeenschap, beschikken over deze bevoegdheid. De Duitstalige Gemeenschap kan neen zeggen. Het gevolg hiervan is dan dat de drie nieuwe staten niet kunnen toetreden tot de Europese Unie.

De heer P. Van Grembergen : Wat u zegt, is niet juist. Na het afwijzen van één van de deelelementen van deze federale staat, moet hoe dan ook een periode van nieuw overleg komen. Het verwerpen van de verdragen door Vlaanderen impliceert niet automatisch dat de drie landen niet kunnen toetreden. Deze verwerping dwingt de federale staat tot overleg met zijn deelpartners.

De Volksunie hecht veel belang aan de prioriteit tegenover Nederland. Mijnheer de minister-president, u hebt samen met minister Sauwens specifieke akkoorden kunnen bereiken in verband met de Schelde. U hebt in de voorbije maanden ongetwijfeld nuttig werk geleverd en u hebt bewezen dat de diplomatie en de mogelijkheden van onze administratie in Nederland worden gewaardeerd. Nederland speelt zakelijk, correct en zonder fiorituren in op de nieuwe toestand en heeft begrepen dat zij er zelf belang bij hebben om op die manier met Vlaanderen sa-

men te werken. De prioriteit tegenover Nederland moet verder worden ontwikkeld. De praktijk toont aan dat samenwerking van groot belang is. Het milieu-en het waterzuiveringsbeleid in Vlaanderen en Nederland moeten worden gecoördineerd. De stroomgebieden van Schelde en Maas doorkruisen elkaar.

Verder verwijst ik naar de problemen die zich op het vlak van arbeid en tewerkstelling thans voordoen te Lommel en te Bree en in feite over het hele grensgebied tot aan Essen en het gebied van Zeeland, in verband met de keuzes die in Nederland werden gemaakt na het verzwaren van de sociale afdrachten. Anderzijds is er de tegemoetkoming op fiscaal vlak, waarbij uitsluiting wordt gegeven aan de Vlaamse arbeiders die in Nederland werken. Dat is een voorbeeld van afspraken die mede door ons kunnen worden ingevuld.

Volgens mij bestaat er nog wat anders dan internationale politiek met Nederland bedrijven met alleen het taalgegeven als voorwerp. Er zijn immers nog andere nuttige elementen. Hiermee bedoel ik niet dat de Taalunie niet optimaal moet worden gebruikt.

Een tweede prioritair punt is de Benelux. Volgens vele instanties moet de Benelux nieuw leven worden ingeblazen. Welnu, dat moet worden voorbereid. De samenstelling van de Benelux stoelt nog steeds op het traditionele parlement, bestaande uit Kamer en Senaat en de vertegenwoordiging ervan. Het bevoegdheidspakket is echter totaal gewijzigd en er werd geen rekening gehouden met wat wij thans kunnen. De nieuwe Beneluxraad moet vertrekken van wat de Vlaamse deelstaat kan inbrengen. Dat betekent dat de parlementaire vertegenwoordiging moet vertrekken van de deelstaten. Er mag wel een component van de federale staat aanwezig zijn, maar de andere componenten moeten worden gevormd door de gemeenschappen en gewesten. Ik had graag vernomen hoever het staat

Van Grembergeu

met de technische voorbereiding hiervan.

Een derde belangrijk gegeven is het Comité van de Regio's, waarvan zowel de minister-president als minister Sauwens belangrijke leden zijn. Ik fungeer er soms als plaatsvervanger, wat echter niet wegneemt dat ik de situatie op de voet volg. Het Comité van de Regio's zou een nuttig instrument kunnen zijn, maar daarvoor zou het moeten evolueren tot een Senaat van de regio's. Tot op heden fungeert het jammer genoeg slechts als een soort reflectiekamer ten opzichte van de richtlijnen of maatregelen van de Europese Commissie, of van wat in het Europese Parlement ter sprake kwam. Het komt er echter op aan zelf initiatieven te nemen en politieke keuzes te maken die niet noodzakelijk moeten overeenstemmen met deze van de Europese Commissie noch van de ministerraden. Het ware aangewezen een initiatief te nemen om het politieke debat dienaangaande te voeren, vermoedelijk eerst in het bureau en nadien in de raad van de regio's.

Alvorens af te ronden wens ik mij nog even meer speciaal te richten tot minister Sauwens in verband met de handelsmissies. Mijnheer de minister, u weet zeer goed dat ingevolge het Sint-Michielsakkoord de bevoegdheid voor de handelsakkoorden en de handelspolitiek in essentie bij de deelstaten ligt. De federale staat zou nog enkel fungeren als gegevensbank, met een minister van Buitenlandse Handel op federaal vlak en een prins die van tijd tot tijd mede gezag heeft op dat niveau.

In wezen en inhoudelijk zijn het de deelstaten die de handelspolitiek voeren. Dit was het akkoord dat ook grondwettelijk werd vastgelegd. Dat betekent dat de handelsmissies die uitgaan van de deelstaten, en met enige glorie moeten worden omgeven, evengoed een beroep kunnen doen op de prins. Dit hoort niet al-

leen bij het federale niveau. Als de koninklijke familie – en het Vlaams Blok zou dit de Coburgs noemen – zich gewaardigt om de feesten van de gemeenschap enige luister te geven dan is dat aangenaam, maar het kan ook functioneel zijn. Vermits men zegt – en ik draai nu de rede-nering om – dat de Belgische handelsmissies aan kracht winnen door de aanwezigheid van een lid van de koninklijk familie dan zie ik niet in, als dat inderdaad een efficiënt middel is, dat dit, wat onze bevoegdheden betreft, niet zuiver logisch zou worden doorgetrokken tot het Vlaamse niveau. De koninklijke handelsmissies op het Belgische niveau moeten niet worden afgeschaft maar er zou op dit vlak een vorm van time-sharing kunnen gebeuren naargelang de invulling. Het zou ons dienstig kunnen zijn en bovendien de kans bieden om de klemtonen te leggen die Vlaanderen op handelsgebied en als economische natie wil leggen en die ook anders zijn dan die op het Belgische vlak, met het Belgische etablissement, met de Belgische generaals, en andere.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijn spreektijd is voorbij. Ik had ook nog andere punten van het buitenlands beleid willen bespreken, maar wij zullen wellicht later nog de gelegenheid hebben daarop dieper in te gaan.

De voorzitter : De heer Versnick heeft het woord.

De heer G. Versnick (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, collega's, ik zal niet exhaustief ingaan op alle elementen van het buitenlandse beleid van de Vlaamse regering. In de commissie werd zeer grondig werk geleverd, dat overigens in een voortreffelijk verslag werd weergegeven.

Ik zal mij dan ook beperken tot een aantal specifieke aandachtspunten in deze beleidsmateries zijnde de ontwikkelingssamenwerking, de Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel

en een aantal kritische bedenkingen over de samenhang in het buitenlands beleid.

Mijnheer de minister-president, wat de ontwikkelingssamenwerking betreft, betreur ik dat er nog steeds geen beleidsbrief is ondanks het feit dat dit reeds herhaaldelijk werd gevraagd en herhaaldelijk werd toegezegd. Uw laatste toezegging desbetreffend was dat wij die beleidsbrief einde van het jaar 1994 zouden ontvangen. Wij zijn vandaag 14 december ; ik meen dat een en ander nu wel dringend wordt.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Versnick, veertien dagen in een beleidsperiode is een eeuwigheid.

Ik meen dat wij complementair en selectief inspanningen tot samenwerking kunnen leveren en daartoe heb ik het initiatief genomen. Mijnheer Versnick, u draait de zaken om. Voor het eerst heb ik een bedrag van 140 miljoen frank in de begroting ingeschreven. Wij zullen dit onderwerp grondig in de commissie bespreken. En, wees gerust, er komt een beleidsbrief.

De heer G. Versnick : Mijnheer de minister-president, u hebt gelijk. U beschikt nog over een halve maand. Ik blijf echter betreuren dat er geen beleidsbrief is want er zijn in de begroting kredieten ingeschreven. Er is dus een beleid, maar dit beleid wordt niet door dit Vlaamse parlement gedragen, want er werd daarover geen debat gevoerd. Mijn bezorgdheid ter zake is van principiële aard.

Ik heb echter nog een grotere en inhoudelijke bezorgdheid. U zegt steeds dat de Vlaamse regering wenst te handelen in het verlengde van de federale initiatieven, en er de voorkeur aan geeft om complementair te werken. Zaïre, Ruanda en Burundi blijven echter de prioriteiten op dit lijstje.

Versnick

Mijnheer de minister-president, ik betreur dat er reeds kredieten werden ingeschreven en dat er reeds acties werden ontwikkeld, zonder dat daarover een debat werd ontwikkeld. Immers, wij menen dat er toch een aantal klemtonen moeten worden gelegd, klemtonen die anders moeten zijn dan degene die onder het federale beleid vallen.

U plaatst Zaïre aan de top van uw lijstje, zoals u trouwens in de commissie hebt gezegd. Dat staat letterlijk in het verslag van de commissiebesprekingen. Mijnheer de minister-president, u gaat mij toch niet voortdurend onderbreken ?

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Versnick, ik denk dat u, behoudens vergissing van mijnentwege, door omstandigheden buiten uw wil, in de onmogelijkheid verkeerde om in de commissie aanwezig te zijn.

De heer G. Versnick : U vergist zich, mijnheer de minister-president.

Minister-president L. Van den Brande : Ik meen mij niet te herinneren dat u in de commissiebesprekingen het woord hebt gevoerd.

De heer G. Versnick : Ik ben een zeer aandachtige observator geweest.

Minister-president L. Van den Brande : Goed, dan moet u weten dat ik in de commissie, en trouwens ook op andere plaatsen, uitdrukkelijk heb gezegd dat er inderdaad accentverschillen zijn en dat voor de Vlaamse regering, niet zonder parlementaire dekking, maar gesteund op de resolutie die hier is goedgekeurd, in Afrika de eerste prioriteit Zuid-Afrika is. Dat heb ik in de commissie bevestigd en ik bevestig dit nogmaals hier, in de plenaire vergadering.

De heer G. Versnick : Mijnheer de minister-president, ik heb hulde gebracht aan de verslaggevers, die hun werk voortreffelijk hebben gedaan.

In het verslag lees ik dat u hebt gezegd dat aan Zuid-Afrika een bezoek werd gebracht en dat er een aantal klemtonen zullen worden gelegd, maar er staat ook letterlijk te lezen dat Zaïre, Ruanda en Burundi bovenaan het lijstje blijven staan.

Dat betekent dus dat er, inzake accenten, nagenoeg geen enkel verschil is met wat op federaal vlak gebeurt.

Mijnheer de minister-president, u gaat mij toch niet voortdurend onderbreken.

Minister-president L. Van den Brande : Ik stel vast dat in het verslag een vergissing is geslopen. Degenen die in de commissie aanwezig waren en het woord hebben gevoerd, weten dat ik dit nooit in de commissie heb gezegd. Wij hebben bij het ontwerp-verslag, waarin stond dat Zaïre, Ruanda en Burundi voor de Vlaamse regering een prioriteit vormden, die opmerking geformuleerd. Ik stel echter vast dat deze zin opnieuw in het definitieve verslag staat.

Ik herhaal dus uitdrukkelijk dat, wat Afrika betreft, de eerste prioriteit Zuid-Afrika is. Ik vraag dus voor dit punt een correctie van het verslag.

De voorzitter : Mijnheer de minister-president, dames en heren, ik dring erop aan dat we de spreker in staat zouden stellen zijn redenering af te werken, zodat we een degelijk debat kunnen voeren.

De heer Versnick heeft het woord.

De heer G. Versnick : Mijnheer de voorzitter, ik heb naar het verslag verwezen. De minister-president zegt dat het verslag onjuist is. U zult de nodige briefwisseling voeren om dit verslag te laten aanpassen.

De voorzitter : Een erratum op het verslag wordt eerstdaags rondgedeeld.

De heer G. Versnick : De minister-president beroept er zich op dat er reeds 50 miljoen frank voor dringende noodhulp aan Ruanda is gegeven. Ik denk dat dit principieel een goede

zaak is, met dien verstande dat het opnieuw noodhulp betreft die naar vluchtelingenkampen is gegaan. U zit daar dus opnieuw op hetzelfde profiel als de federale regering die ter zake eigenlijk een politiek voert die ik zou omschrijven als too late and too little.

Er is inderdaad dringend nood aan structurele hulp van Ruanda, een land dat totaal gedesorganiseerd is door een genocide en een oorlog. Wij krijgen daarover nog dagelijks berichten. In tegenstelling tot de eerste genocide toen de Westerse wereld nog het schaamlapje had dat zij er zich niet aan hadden verwacht dat zomaar een half miljoen mensen zouden worden vermoord, kan zij dat excuus thans niet meer invoeren. Daarom pleit ik ervoor dat de Vlaamse regering dringend initiatieven ten gunste van dat land ontwikkelt.

Wij zullen wellicht – ik richt mij hier tot de heer Van der Maelen als voorzitter van de bevoegde commissie – in het kader van de bespreking van de beleidsbrief nog de mogelijkheid krijgen om dieper in te gaan op de wenselijkheid een middenveld te creëren, ook in Zuid-Afrika en, met andere woorden, ons verzuimd systeem te exporteren. Of dat een goede zaak is, daarover zullen wij het bij dat debat wel hebben.

Een volgend aandachtspunt is de werking van de VDBH, waarover ik kort kan zijn aangezien verschillende leden van de VLD-fractie herhaaldelijk onze kritiek ter zake hebben vertolkt. Jammer genoeg is daaraan nooit enig gevolg gegeven.

Zo hebben wij steeds de onlogische samenstelling van de VDBH betreurd. Ik verklaar mij nader. Ons komt het totaal onrealistisch voor dat deze exportbevorderende organisatie voornamelijk geleid wordt door vertegenwoordigers van de werknemersorganisaties en niet van de werkgeversorganisaties.

Een ander pijnpunt dat wij meermaals hebben aangekaart, is het zeer geringe percentage eigen inkomsten

Versnick

ten opzichte van het totale bedrag aan financiële middelen waarover deze dienst beschikt. Mits een goede organisatie kan de privé-sector voor een aantal opdrachten een hogere bijdrage worden opgelegd. Thans wordt er inderdaad een onterechte concurrentie aangedaan aan enkele privé-organisaties die dezelfde opdrachten vervullen. Ik sluit niet uit dat de VDBH dezelfde taken op zich neemt. Ze moet het echter ten minste doen tegen correcte marktvoorwaarden. Dat zou meteen hogere eigen inkomsten betekenen.

Nog een kritiek is het gebrek aan coördinatie in de Vlaamse regering. Zo doorkruisten twee missies mekaar in Zuid-Afrika. Ons land heeft niet de meest eenvoudige staatsstructuur. Dat is nog een understatement. Ik kan u verzekeren dat men in het buitenland er helemaal niets meer van begrijpt wanneer op hetzelfde ogenblik twee missies elkaar doorkruisen. Er is wat dat betreft een betere concertatie nodig zowel voor de initiatieven van de Vlaamse regering als voor deze van de VDBH.

Er is ook het probleem van de cijfers. Zo lang wij niet over betrouwbare cijfers over de Vlaamse bedrijven beschikken, kan er onmogelijk een gefundeerd beleid worden gevoerd. Zonder betrouwbare cijfers is het fluiten in het donker.

Ten slotte moeten wij ook het gebrek aan samenhang in de Vlaamse regering aanklagen die blijkbaar de moed niet heeft om een aantal prioriteiten vast te leggen. Er zijn overlappings tussen de bevoegdheden van de diverse ministers, maar ook overlappings tussen de bevoegdheden van de diverse diensten. De minister-president is zich daarvan bewust, want hij heeft dit in commissie publiekelijk toegegeven. Ik stel echter vast dat er op het terrein niets verandert en dat men geen voorstellen tot aanpassing doet.

Dit geeft bovendien aanleiding tot

tegenstrijdigheden in de beleidsopties en zelfs tot een inflatie van beleidsopties. Wanneer ik zie welke regio's en landen men als prioritair gaat beschouwen voor de buitenlandse handel, dan stel ik vast dat dit ongeveer drie vierde van de wereld is. Dit is verkeerd, men moet keuzes maken en opties nemen. Als men drie vierde van de wereld tot prioritair gebied voor de buitenlandse handel verklaart, dan kan ik enkel vaststellen dat qui trop embrasse mal étreint. Dat gebeurt momenteel met onze buitenlandse handel. Men slaagt er niet in om een aantal krachtige beleidslijnen te handhaven die effectief ondersteunend werken voor onze ondernemingen die wensen te exporteren.

De voorzitter : Ik dank de heer Versnick voor de wijze waarop hij zijn maiden speech heeft gebracht in de Vlaamse Raad. (*Applaus bij alle leden*)

De heer Ulburghs heeft het woord.

De heer J. Ulburghs (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, geachte collega's, Vlaanderen kent sinds de staatshervorming een stormachtige internationale ontwikkeling. We moeten toegeven dat daar een gedreven ploeg achter zit. U ziet dat ik zelf, maar ik zal ook moeten slaan. Het is belangrijk dat de uitstraling van Vlaanderen van nabij wordt bekeken. Ik zal mij daarbij bekijken tot drie terreinen, namelijk het economisch-commercieel gebied, het cultureel gebied en het vlak van de ontwikkelingssamenwerking.

Ik zal beginnen met het economisch-commercieel niveau. De Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel lijkt goed werk te doen onder deskundige leiding. Ik heb echter wel vragen bij de coördinatie van deze dienst en de pogingen om tijd en energie te besparen. Het lijkt evident dat het dichtbevolkte Vlaanderen, dat een klein gebied bestrijkt van zo'n 12.000 vierkante kilometer,

een exportgerichte economie heeft. Het is ook duidelijk dat kleine landen met een grote betrokkenheid van de bevolking het goed doen. In het kader van de Vlaamse Raad mocht ik twee buitenlandse reizen maken, een naar het kanton Genève en onlangs een naar Slovenië. Wij bekeken toen de economische ontwikkeling ter plaatse. Ik kreeg daarbij de indruk dat de beleidslieden er in slaagden om belangrijke segmenten van de bevolking te mobiliseren voor de economische ontwikkeling. Toch vraag ik mij af of men in deze Sturm und Drang-ontwikkeling in Vlaanderen de coördinatie met Wallonië en Brussel in het Belgisch kader niet onderschat. Soms lijkt men wel zo overmoedig te doen als een jong veulen. Bij het overlopen van de lijst van de officiële vertegenwoordiging van de Vlaamse overheid in het buitenland tel ik 4 gemeenschapsattachés en 72 Vlaamse handels- en economische vertegenwoordigers van de VDBH die geïntegreerd zijn in de Belgische ambassades en consulaten overal ter wereld. Daarnaast zijn er nog eigen vertegenwoordigers in Shanghai, Manila, Sint-Petersburg, Ljubljana, Barcelona, Edinburgh en Manchester. Verder beschikt Vlaanderen over 5 investeringsdiensten en zijn er 9 diensten van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme. Deze laatste zijn allen, uitgezonderd die voor Oostenrijk, gevestigd in de Belgische diensten voor toerisme. Vlaanderen is dus krachtig aanwezig en wij kunnen dit enkel toejuichen. Is het echter wel nodig om zo snel al die gemeenschapsattachés, eigen handels- en economische vertegenwoordigers, investeringsdiensten en diensten van het Vlaamse Commissariaat-Generaal voor Toerisme te hebben? Is dat niet van het goede te veel en gaat dit allemaal niet te snel?

Ik ben van mening dat er voldoende overleg moet zijn tussen Vlaanderen en Wallonië en dat de huidige trend van buitenlandse aanwezigheid geëvalueerd moet worden. Blijven de

Ulburghs

kosten voor huisvesting, vergoedingen en lonen binnen de perken ?

Zet men de trend verder bij voorkeur in kleine landen en hoog ontwikkelde regio's vestigingen uit te bouwen ?

Welke prioriteiten stelt de Vlaamse regering inzake economische promotie ? Legt de regering het accent bij de tertiaire of kwartaire sector met inbegrip van ecologische spits technologie ? Welke toekomst ziet zij voor de Vlaamse know-how inzake mijn- en scheepbouw en textiel ? Industriële sectoren die destijds België - en Vlaanderen - groot maakten maar nu in versneld afgebouwd worden.

Ik wens dieper in te gaan op de internationale culturele uitstraling van Vlaanderen. Wat zijn de resultaten van de gemeenschapsattachés en de culturele ambassadeurs in het buitenland ? Zijn het elegante luxepaarden of Brabantse trekpaarden ? Wordt er inzake de Taalunie eindelijk een punt gezet achter de liefdehaat-verhouding tussen Nederland en België. Het verheugt mij dat Nederland Vlaanderen stilaan leert ontdekken als volwaardige gesprekspartner. Ik juich ook de initiatieven toe om de culturele banden met Frans-Vlaanderen en Zuid-Afrika aan te halen.

Agalev is van mening dat de Vlaamse aanwezigheid in Brussel zonder complexen moet worden gestimuleerd. Brussel is immers de poort op Europa. Contacten met buitenlandse meertalige regio's leren ons dat zij veel aandacht besteden aan de minderheidstalen. Het Nederlands is sinds geruime tijd een meerderheidstaal in België maar een minderheidstaal in onze hoofdstad. Erger nog. De minderheidstaal loopt er voortdurend gevaar geminoriseerd te worden. Is het niet wenselijk dat Vlaanderen met de overige deelregeringen en de federale overheid overleg pleegt inzake de oprichting van een instituut ter bevordering van de ken-

nis van de twee grote landstalen. Men hoort dikwijls zeggen dat Vlamingen een talenknobbel hebben. De Franstaligen hebben het moeilijk om Nederlands te leren. Een gebrekkige kennis van het Nederlands is nochtans een zware culturele handicap. Indien de regering geen pogingen onderneemt om de kennis van het Nederlands te bevorderen, dreigen wij in België en Brussel - zowel Franstaligen als Nederlandstaligen - door het Engels overspoeld te worden. Wat de internationale culturele uitstraling van Vlaanderen betreft zou ik u nogmaals willen vragen of de Vlaamse regering de internationale conventie van de Unesco reeds geratificeerd heeft. Houdt zij nauwlettend in het oog of de federale overheid en de Waalse deelregering en de Brusselse Executieve de ratificatie niet uitstellen ?

Mijnheer de minister, hebt u reeds een lijst aangelegd met monumenten en landschappen die als internationaal erfgoed kunnen worden erkend ? U weet dat Vlaanderen met zijn uniek cultureel erfgoed niet mag afwezig zijn op wereldvlak.

Mijnheer de minister-president, is de regering voorstander van een parallelle, Vlaamse ontwikkelingssamenwerking of wenst zij de ontwikkelingssamenwerking uit te bouwen binnen de huidige federale ontwikkelingssamenwerking ? De Vlaamse ontwikkelingssamenwerking moet complementair werken.

De heer Derycke klaagt over de parallelle en verwoede pogingen van de Vlaamse regering om aan ontwikkelingssamenwerking te doen en zo een plaats in te nemen in het internationale ontwikkelingsforum. Ik hoorde dit persoonlijk tijdens een vergadering van de commissie voor Ontwikkelingssamenwerking van de Senaat. Als Vlaanderen op dit vlak een bijdrage wil leveren, dan moet het dat doen op kleine schaal en via kwalitatief hoogstaande spits technologie, ecologisch verantwoorde technologieën en mits een optimale betrokkenheid van de bevolking. Bo-

vendien moet het ook op een sobere manier gebeuren en moet er een intensieve interactie voelbaar zijn tussen onze mensen en de plaatselijke samenleving, de middengroepen. Het maakt niets uit of dat dan vakbonden, kerken of NGO's en dergelijke zijn. U zei zelf nog dat bepaalde regio's prioritair onze aandacht verdienen. Welnu, dat klopt. Zuid-Afrika is er zo eentje. In Soweto was de huisvesting een centraal thema dat een voorbeeld kan stellen voor gans Zuid-Afrika. In de noordelijke regio van Mozambique ligt Murrupuls, een stadje dat compleet werd verwoest gedurende de burgeroorlog. Ik zag het met mijn eigen ogen toen ik daar als waarnemer vertoefde en dacht onmiddellijk dat daar misschien wel een taak lag voor de Vlaamse complementaire ontwikkelingssamenwerking. Samen met deskundigen zou men daar de mensen moeten motiveren om dit spookstadje, met het oog op de veranderde situatie, weer op te bouwen. Het is onontbeerlijk dat de bevolking zelf bij de ontwikkelingsopdracht wordt betrokken. Dergelijke missies leveren zichtbare resultaten op.

Ik wil u nog een goede raad meegeven : er zijn regio's behalve Zuid-Afrika die een prioriteit moeten vormen. Ik doel daarmee op Gaza dat deel uitmaakt van Palestina, dat werkelijk naar ontwikkeling snakt. De enige poort naar de buitenwereld waarover deze strook beschikt, is de haven. Nu is het nog een vissershaven, maar het is perfect mogelijk die uit te breiden tot een internationale diepzeehaven. Bovendien heeft Vlaanderen op dat vakgebied iets te bieden aan havenkennis en respectieve technologieën. De verwezenlijking van een dergelijk project in samenwerking met andere landen, zou Vlaanderen's inbreng in de schijnwerpers plaatsen. Vooral dan omdat het met deze economische ontwikkeling iets kan bijdragen aan de oplossing van een ernstig conflict dat al jaren het Midden-Oosten teistert. Vlaanderen kan op die manier model staan voor een harmonieuze sa-

Ulburghs

menwerking tussen het Vlaamse, het federale en het Brusselse bestuursniveau. Brussel zou dan het Jeruzalem van België voorstellen en Vlaanderen fungeert dan als Israel of Palestina, eender wat. Het is hoe dan ook belangrijk dat hieraan wordt gewerkt. Vooral bij een vreedzaam overleg.

Ontwikkelingssamenwerking moet in handen worden gegeven van mensen die zich niet laten verleiden door hoge inkomsten of majestueuze infrastructuren. Die tijd is voorbij. Ze moeten veld ruimen voor de pioniers die nog door idealisme worden gedreven en kwalitatief hoogstaand werk leveren. Vlaanderen heeft een mooie traditie van ontwikkelingswerkers, missionarissen en gemotiveerde mensen. Laten we die voortzetten. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer K. Van Overmeire : Mijnheer Ulburghs, bij het begin van uw betoog verklaart u dat het Nederlands in Brussel steeds meer in een minderheidspositie wordt gedrongen, terwijl u vervolgens aan het slot ervan het Brusselse model in het buitenland wil slijten.

De heer J. Ulburghs : Men claimde al die tijd Jeruzalem op als een Arabische of Israëliëse stad. Toch is ze opgebouwd uit verscheidene wijken : de Joodse, de Christelijke, de Arabische, de Armeense, enzovoort. Het is essentieel dat men elkaar ontmoet in een dergelijke situatie, dat men elkaars taal begrijpt en men elkaar aanvaardt. Dezelfde factoren spelen ook voor Brussel een grote rol. Ik betreur dat de Vlamingen in Brussel niet over een groter zelfbewustzijn beschikken. Velen vertikken het zelfs hun moedertaal, het Nederlands te spreken. Ik spreek Nederlands in Brussel, hoewel ik 27 jaar in Wallonië heb verbleven. Ik ben fier op mijn taal. De verfranste

Brusselaar moet tijd vrijmaken en de energie opbrengen om keurig Nederlands te spreken. Ooit hoop ik een droom te zien verwezenlijken in een soort van gemeenschappelijk instituut waar men elkaars taal en cultuur aanleert. Daar zit hem precies de deur naar de ander. Als we van Brussel niet een tweetalige stad maken, met Frans en Nederlands als voertalen, dan wordt ongetwijfeld het Engels de voertaal en blijven we gefrustreerd achter.

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer K. Van Overmeire (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, geachte collega's, het mag de leden niet verwonderen dat wij als onafhankelijkheidspartij de nodige aandacht willen hebben voor het buitenlands beleid van de Vlaamse Gemeenschap. Wij zien in dit beleid immers het embryo van de buitenlandse betrekkingen van de onafhankelijke Vlaamse staat van morgen.

Het onderstrepen van de Vlaamse identiteit naar het buitenland toe is voor ons een prioriteit, en wij pleiten dan ook voor een verdere uitbouw van de Vlaamse diplomatie, al hoeft er voor ons geen prins van koninklijke bloede deel uit te maken van het diplomatieke korps van Vlaanderen.

De Vlaamse autoriteiten hebben de plicht om een buitenlands beleid te ontwerpen dat als uitgangspunt de verdediging van de nationale belangen en de uitbouw van de Vlaamse staat heeft. Een aantal zaken van uw beleid vinden wij positief, zoals de aandacht die wordt besteed aan de landen van Centraal- en Oost-Europa. De wisselwerking tussen Vlaanderen en die landen is alleen maar positief te noemen. Die landen kunnen van ons leren op economisch vlak, en vooral kwetsbare staten zoals de Baltische staten verdienen onze steun en aandacht. Wij kunnen ook van hen iets opsteken, zoals de vreedzame en doorzichtige manier waarop de Tsjechen en de Slovakken

hun zogenaamde communautaire conflicten hebben opgelost.

U weet dat wij dit als een voorbeeld voor België beschouwen. Ook de accentverschuiving van Centraal-Afrika naar zuidelijk Afrika ervaren wij als positief. In Centraal-Afrika hebben wij immers niet veel te zoeken, Vlaanderen is niet de erfgenaam van het Belgisch kolonialisme. Wij betreuren alleen de wazige en al te voorzichtige houding wanneer het erop aan komt de parallellen tussen het Nederlands en het Afrikaans te onderstrepen. Onze culturele verwantschap is volgens ons het enige wat ons onderscheidt van andere delegaties die zuidelijk Afrika aandoen.

Mijnheer de minister-president, het gaat natuurlijk niet over een reconquista, zoals u in de commissie heeft opgemerkt. Indien wij een regeringsploeg op reconquista zouden sturen, dan zouden wij die niet naar Zuid-Afrika maar naar Brussel en de Rand sturen.

Ook bij andere aspecten van het huidige beleid hebben wij een aantal opmerkingen. Wij delen het Benelux-optimisme van de Vlaamse regering niet. De recente viering van het vijftigjarig bestaan van de Benelux was in de praktijk weinig meer dan een formaliteit. Over elke samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland hangt nog altijd een sombere Belgische schaduw. Wallonië heeft in het verleden alles gedaan om een hechte samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland te doen mislukken. Vanuit hun standpunt deden zij dat wellicht terecht, want de Walen vormen binnen de Benelux maar een kleine minderheid. Zij hebben alle belang bij een op Frankrijk georiënteerd België – België als satellietstaat van Frankrijk. De Vlamingen zouden dan niet veel meer zijn dan een curiositeit, een toeristische attractie. België wordt in vele landen nog zo bekeken, en er zijn talrijke voorbeelden van te vinden.

Het minste wat de Vlaamse regering

Van Ovenueire

op dat vlak kan doen, is zelf een initiatief nemen, zelf een voorstel uitwerken om de Benelux aan te passen aan wat men noemt de nieuwe institutionele realiteit van België. Wij zijn er in elk geval benieuwd naar hoe die Benelux met zes eigenlijk zijn we met zijn achten - er zal uitzien. Welke ingewikkelde constructie zal men nu weer in elkaar boksen om ervoor te zorgen dat Brussel niet als volwaardig bestanddeel in die Benelux wordt opgenomen - al is dat het Vlaamse officiële standpunt -, en toch weer wel als volwaardig bestanddeel - want dat is de Belgische realiteit. Wij vragen ons dan toch af of het Tsjechisch en Slovaakse model niet een stuk zinniger is.

Wat de Benelux betreft, wensen wij u goede moed. Ik denk hierbij zelfs aan een Benelux met een opening voor de Scandinavische landen. Zo lang de Walen echter medezeggenschap hebben in ons buitenlands beleid, blijven wij zeer sceptisch. De cultuur moet in het buitenlands beleid centraal staan. De versteviging en de bevordering van de positie van het Nederlands als taal in Europa en in de rest van de wereld moet prioriteit krijgen. Als kleine cultuur hebben wij niet alleen het recht, maar ook de plicht om vanuit Vlaanderen een echte taalstrategie te voeren.

Indien de demografische Vlaamse meerderheid in België naar verhouding ook politieke macht zou hebben, zou België een veto moeten stellen tegen de opmars van de Europese instellingen in Brussel. Er bestaat immers een onlosmakelijk verband tussen de Europeanisering van Brussel en de uitdrijving van de Vlamingen en de verfransing van Vlaams-Brabant. Euro-Brussel schaadt Vlaanderen. Aangezien de Belgische structuren dit niet verhinderen, moeten de Vlaamse vertegenwoordigers in het buitenland dit doen. Mijnheer de minister, zult u zich openlijk van Brussel afkeren en dit aan het buitenland meedelen ?

(Twistgesprekken tussen de heren Van Overmeire en Van Rompuy)

Een stad als Brussel is te klein om er Europese instellingen te vestigen.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer van Overmeire, u bent dus voorstander van een onafhankelijk Vlaanderen en van een annexatie van Brussel, en de Europese instellingen moeten zich elders vestigen.

De heer K. Van Overmeire : Mijnheer Van Rompuy, wij hebben er geen enkel belang bij dat Brussel de enige hoofdstad van Europa is.

De heer E. Van Rompuy : De Vlamingen zullen dan in de wereld het imago van een schitterend dynamisch volk krijgen.

De heer K. Van Overmeire : Wij moeten in de eerste plaats denken aan de belangen van ons eigen volk.

De voorzitter : De heer Van den Eynde heeft het woord.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer de voorzitter, sta mij toe de heer Van Rompuy erop attent te maken dat Noorwegen in de wereld een zeer goed imago heeft, zonder daarom Europese instellingen op zijn grondgebied te hebben. In Noorwegen zijn er overigens niet meer inwoners dan in Vlaanderen. Deze hetze in verband met Europa is niets anders dan een schijnvertoning.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, de welvaart van Vlaanderen is hoofdzakelijk gebaseerd op de buitenlandse investeringen. Indien wij de Europese instellingen wegsturen, zal het zeer moeilijk zijn om nog buitenlandse investeerders aan te trekken. De bekendheid van Brussel in de wereld is een troef waarvan ook Vlaanderen profiteert. Indien het plan van het Vlaams Blok wordt uitgevoerd, zullen er tienduizenden jobs verloren gaan.

De toekomstperspectieven van het

Vlaams Blok, namelijk een onafhankelijk Vlaanderen, de annexatie van Brussel en de Europese instellingen die zich elders moeten vestigen, zullen ongetwijfeld negatieve gevolgen hebben voor de werkgelegenheid.

De voorzitter : De heer Van den Eynde heeft het woord.

De heer F. Van den Eynde : Mijnheer Van Rompuy, wij mogen ten opzichte van de CVP toch ook eens intelligente argumenten gebruiken. U bent economist.

Deze regio's hebben de hoogste hoogconjunctuur gekend in de jaren zestig. Toen bestond heel dat eurocratisch gedoe nog niet. Men investeert waar het interessant is om te investeren, en niet omdat er ergens het prestige is van een of andere Europese instelling met heel het snobistisch gedoe erbij. (*Samenspraak tussen de heren Van Grembergen en Van den Eynde*)

De voorzitter : De heer Candries heeft het woord.

De heer H. Candries : Mijnheer de voorzitter, ik heb de indruk dat Jacob Van Artevelde hier opnieuw wordt vermoord.

Inderdaad, deze discussie doet mij denken aan de internationale visie van Jacob Van Artevelde in het algemeen Vlaams belang. De bekrompenheid van de stellingen van het Vlaamse Blok staat haaks op zulke visie. Vlaanderen heeft een grote internationale openheid nodig.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, het is duidelijk dat het Vlaamse Blok de Europese instellingen weg wil, met alle gevolgen van dien. Mijnheer Van Overmeire, u brengt dat op een erg cynische wijze, zonder enige bezorgdheid voor de echte tewerkstelling, voor de echte belangstelling voor ons volk.

De kern van dit alles is te weten hoe

Van Grembergen

wij moeten omgaan met die Europese instellingen, hoe wij ze moeten integreren en hoe de meerwaarde die zij meebrengen nuttig kan zijn. Wat u zegt, is in ieder geval verhelderend.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de voorzitter, wij hebben vandaag weer iets bijgeleerd. De Noren zijn ons voorbeeld. Als ik het goed begrepen heb, vindt het Vlaams Blok het goed dat we uit de Europese Unie zouden stappen.

Mijnheer van den Eynde, de welvaart van Vlaanderen is in de eerste plaats, zoals de heer Van Grembergen terecht heeft gezegd, te danken aan onze werkkraft, inzet en produktiviteit. Waarom kwamen een aantal regio's er in de jaren zestig terug bovenop ? Dat was door de expansiewetgeving, maar ook door de Europese Gemeenschap, door het vrijmaken van de markt, de douaneunie. De Europese Gemeenschap heeft massale investeringen kunnen aantrekken. Alle economische studies over de groei van de Vlaamse welvaart spreken in die zin.

Het Vlaams Blok zet met haar stelling de Vlaamse welvaart op het spel. Het separatisme en het uittreden uit de Europese Unie betekenen het einde van de welvaart van Vlaanderen.

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft nu de kans om zijn betoog af te ronden. Aangezien hij enkele keren onderbroken is geweest, beschikt hij over twee minuten extra spreektijd.

De heer K. Van Overmeire : Mijnheer de voorzitter, ik hoop dat we dit debat op een ander ogenblik grondiger kunnen voeren en dat men dan tenminste de beleefdheid zal hebben om de sprekers te aanhoren en dat men niet systematisch hun woorden zal verdraaien. Dat is toch

een beetje de strategie die men op het Vlaams Blok toepast.

Ik ben van oordeel dat de samenwerking met Frans-Vlaanderen niet louter economisch mag zijn, alhoewel de concurrentie tussen Noord-Frankrijk en Vlaanderen steeds scherper zal worden. We stellen te vaak vast dat bedrijven en ook landbouwers uit Vlaanderen wegtrekken en zich in Frankrijk gaan vestigen.

Ook hier willen wij niet overgaan tot reconquista. Wie eens in Frans-Vlaanderen wil gaan kijken, zal vaststellen dat daar een grote belangstelling bestaat voor Vlaanderen en voor de Nederlandse taal. Op het ogenblik spelen wij daar onvoldoende op in. Wij subsidiëren er welgeteld twee leraren die Nederlands doceren, maar de vraag is veel groter.

Het Comité van de Regio's is een flop, zoals sommige leden al in de commissie hebben gezegd. Wij hadden dat overigens al langer voorspeld, onder meer tijdens het debat over het Maastricht-akkoord. Wij stelden voor om de werking van het Comité van Regio's te verbeteren. Daarover lijkt een vrij grote consensus mogelijk binnen de Vlaamse Raad, maar laten wij ons geen illusies maken. Het Comité van Regio's is niets meer dan een fopspeen en zal dat ook blijven. Dat kan ook niet anders, want noch in Frankrijk, noch in Groot-Britannië, noch in Denemarken, noch in Griekenland, noch in Ierland, noch in Luxemburg, noch in Nederland, noch in Portugal zijn er serieuze regionale structuren of regionale tradities. Die landen hebben dan ook geen enkele ambitie, geen enkele visie op de uitbouw van een soort senaat van de regio's. Alleen Duitsland, Spanje, Italië en België blijven over, maar de regio's daar hebben het nadeel dat ze moeten spreken via hun voorgijstaat. De kans dat het huidige Comité van de Regio's ooit een tweede parlement wordt, is dus wel bijzonder klein. Commissievoorzitter Jacques Delors heeft gezegd dat straks 80 percent van de beslissingsbevoegdheid inza-

ke economische en sociaal beleid tot de Europese instellingen zal behoren. Aangezien Europa echter slechts lidstaten erkent en aangezien alleen lidstaten over een vetorecht beschikken in het alles behalve democratische Europa, is het de opdracht van alle democratische Vlaamingen, van alle democratische partijen in Vlaanderen – en ik gebruik het woord democratisch hier in zijn werkelijke betekenis en niet als codewoord voor de vrij infantiele opstelling “alle partijen behalve het Vlaams Blok” – om van Vlaanderen een Europese lidstaat te maken.

Als Vlaanderen zijn stem wil laten horen in Europa waar wij deel van uitmaken, dan horen wij niet thuis in het Comité van de Regio's. Wij kunnen in dit Comité geen gewicht in de schaal leggen. Dit Comité heeft overigens geen gewicht in de schaal te werpen, zelfs als de voorzitter van dit Comité een Vlaming zou zijn. Vlaanderen moet aan de tafel gaan zitten waar de echte debatten, de echte beslissingen worden genomen, dit wil zeggen aan de tafel van de lidstaten. Ja, inderdaad, Vlaanderen moet zich van de Belgische voorgij verlossen. Een nuchtere analyse van de Vlaamse positie in Europa kan tot geen andere conclusie leiden dan dat België voor Vlaanderen schadelijk en overbodig is. Alleen een onafhankelijk Vlaanderen garandeert de verdediging van de Vlaamse belangen in Europa en in de wereld. *(Applaus bij het VB)*

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, uit de uiteenzettingen – op een na waar ik niet dieper op zal ingaan – van de verschillende woordvoerders is gebleken dat er een grote consensus heerst over de partijgrenzen heen, over de buitenlandse relaties van Vlaanderen. Ik waardeer bijzonder dat de fracties van de oppositie in het domein van het buitenlandse beleid hun positieve waardering –

Van den Brande

weliswaar met een paar randopmerkingen hebben geuit voor het beleid van de Vlaamse regering.

De Sint-Michielsakkoorden zijn, zeker op het vlak van de buitenlandse betrekkingen, een bijzonder belangrijke mijlpaal geworden. U weet dat het mijn overtuiging is dat wij in de volgende legislatuur, zodra wij ons eigen rechtstreeks verkozen parlement zullen hebben, de autonomie van Vlaanderen moeten bijsturen en verder verdiepen.

In 1994 hebben wij voor het eerst de mogelijkheid om als volwaardige partner aanwezig te zijn op het internationale publieke forum. Ik had de gelegenheid om uitvoerig informatie te geven over de verschillende acties die de Vlaamse regering op een dynamische manier onderbouwt en invult. Het verslag van de heer Candries geeft weer wat er in de commissie werd besproken, op een klein detail na met betrekking tot Zuid-Afrika als prioriteit van de Vlaamse regering. Dit doet echter geenszins afbreuk aan de inhoud van het verslag.

Op het vlak van de bilaterale relaties vormt Nederland een prioriteit in het Vlaamse beleid. Ik kan zonder overdrijven zeggen dat de betrekkingen tussen Nederland en Vlaanderen het voorbije jaar in een stroomversnelling zijn gekomen. In het verleden heb ik vaak gezegd dat onze dichtste burens in wezen onze verste partners zijn. Daarin is nu voor het eerst sedert decennia verandering gekomen. Wat is het institutioneel belang van dit nieuw nabuurschap? Het toont aan dat de jongste staatsvorming de mogelijkheid heeft gegeven om discussies tussen België en Nederland, die sedert 25 jaar onopgelost bleven, op te lossen, dank zij de autonomie van Vlaanderen. De overeenkomsten met Nederland zijn een mijlpaal in dit nabuurschap.

Op het bilaterale vlak werd op 6 juli 1994 het verdrag met Polen gesloten van deelstaat tot staat. Het verdrag

met Hongarije werd op 3 oktober 1994 gesloten en de intentieverklaring met Zuid-Afrika op 4 november 1994.

Op het Europees vlak heeft de deelstaat Vlaanderen actief deelgenomen aan de verschillende Europese ministerraden. Men kan niet langer beweren dat wij geen stem hebben in Europa. Ik ben, niet enkel voor Vlaanderen, maar voor het hele koninkrijk, de vertegenwoordiger in de Raad Industrie van de Europese Unie. Andere ministers vertegenwoordigen ons land in andere Europese raden. Hieruit blijkt dat het systeem wel degelijk kan werken.

Het belang van het Comité van de Regio's is het feit dat het bestaat. Het is een eerste stap om de regionale bewegingen en de subsidiariteit als idee ingang te doen vinden in Europa.

Ik heb een project uitgewerkt rond het Europa van de culturen en de Europese culturele alliantie. Voorts is er de implementatie van de hervorming van de structuurfondsen en de belangrijke opdracht die wij trachten te vervullen in de vereniging van de regio's van Europa.

Wat de multilaterale samenwerking betreft, is er een versterking van de samenwerking met de internationale arbeidsorganisatie, wat als een nieuwheid in deze legislatuur kan worden beschouwd. Vlaanderen heeft in november als eerste deelstaat een samenwerkingsakkoord ondertekend met de Europese Bank voor Ontwikkeling.

Voorts wil ik het hebben over het imago, de beeldvorming, de aanwezigheid van Vlaanderen in de wereld. Het project rond de culturele ambassadeurs werd geconsolideerd. Iedereen weet dat er discussie bestond over dit project, maar initiatieven als de Alliance Française en het Goethe-Institut moeten ons tot voorbeeld zijn. De idee van de culturele ambassadeurs geeft een toegevoegde waarde aan de aanwezigheid van Vlaanderen in de wereld.

De contacten met de buitenlandse pers worden gecoördineerd via de informatie-ambtenaar. Er zijn ook een aantal nieuwe publikaties. Tot nu toe beschikten wij uitsluitend over Engelstalige publicaties. Thans hebben wij ook een Franstalige publikatie "La Flandre". Hierdoor wordt aangetoond dat er een beleid wordt gevoerd dat het imago van Vlaanderen versterkt.

Ik kom nu tot de instrumenten. In dat verband ben ik het eens met de heer Suykerbuyk toen hij zei dat indien het een kwestie was van aanwezigheid, bevoegdheid en macht, de juiste instrumenten moeten worden aangereikt.

De instrumenten zijn de volgende : de aanstelling van de gemeenschapsattachés bij de Europese Unie, Den Haag, Washington en Wenen, de opening – midden november – van het Vlaamse huis in Wenen, de herschikking van de dienst investeren in Vlaanderen, waarvan het nieuwe ingevulde schema vandaag door de Vlaamse regering werd goedgekeurd, de handels- en economische vertegenwoordigers en de opvulling van het kader van de administratie Externe Betrekkingen. Op Belgisch institutioneel vlak kwamen alle in de wet verplichte samenwerkingsakkoorden tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten tot stand. Dit is een samenvatting van wat in 1994 werd gerealiseerd.

Mijnheer de voorzitter, collega's, in 1995 zullen etages worden opgetrokken op de vroeger gebouwde fundamenten, om het geheel van de Vlaamse buitenlandse betrekkingen te consolideren en verder concreet inhoud te geven in een open en stabiele constructie.

Mijnheer Van Overmeire, de discussie die daarnet werd gevoerd, leek mij eigenlijk aberrant en onwezenlijk. In de bloedsomloop van Europa zijn Vlaanderen en Brussel het hart. Brussel is niet enkel een uitkijkpost ; Europa is niet enkel een technische constructie, maar een concept, een

Van den Brande

politieke gemeenschap, waar door eenheid in diversiteit de verschillende culturen en deelstaten hun plaats moeten innemen en hun rol moeten spelen. Het is mijn grote ambitie nu en in de toekomst Vlaanderen te doen gelden in de politieke unie die wij wensen tot stand te brengen en waarvan wij het hart vormen, weliswaar met een blijvende herkenbaarheid van de diverse culturen.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de minister-president, sta mij toe hieraan nog een argument toe te voegen.

Verskillende fracties hebben alles op alles gezet om het invullingsgeven in verband met het stemrecht voor Europese burgers te wijzigen, omdat wij veronderstellen dat zij op een bepaald ogenblik volwaardige burgers zullen zijn.

Hoe kunnen wij echter een dergelijke strategie volgen indien sommigen deze groep wil buitengooien ? Hoe kunnen wij betrokkenen motiveren en hen in Vlaanderen de kans geven een degelijke politiek te voeren, terwijl een dergelijke contradictorische en destructieve visie wordt ontwikkeld ?

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van Den Brande : Mijnheer Van Grembergen, ik deel uw mening en wellicht hebben alle aanwezige fracties dezelfde opvatting.

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer K. Van Overmeire : Mijnheer de minister-president, hoe verklaart u het dat het gastvolk van de hoofdstad van Europa niet meer in staat blijkt te zijn zich in zijn eigen stad te handhaven ?

De Brusselse Rand wordt verfranst

en het aantal Vlamingen daalt. Op de vraag of dit eveneens als een meerwaarde kan worden beschouwd, krijg ik hier nooit een antwoord, tenzij dat wij vriendelijk moeten zijn en economisch moeten denken. Maar straks zullen er geen Vlamingen meer zijn in Brussel !

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Van Overmeire, ik zal u hierop antwoorden met de woorden van de heer Ulburghs.

Eerst wens ik echter, kort voor de afronding van het beleids- en politiek werk van de heer Ulburghs, van de gelegenheid gebruik te maken hem te danken voor de constructieve geest waarin en de openheid waarmee hij zijn meningen, meer speciaal over Brussel, verkondigde, zonder echter af te stappen van zijn principiële uitgangspunt. Hij raadde ons aan geaffirmeerd onze standpunten naar voren te brengen, onze taal te spreken en Brussel niet te beschouwen als een vreemde entiteit, maar als een onverbrekelijk geheel dat, samen met Vlaanderen de kern van Europa vormt.

Ik deel dus de mening die u heeft vooropgesteld.

De belangrijkste beleidsaccenten voor 1995 zijn verbonden met de fundamentele die wij in 1994 hebben gelegd.

Wat Nederland betreft, willen wij uitvoering geven aan de vijf verdragen die wij op 17 januari aanstaande te Antwerpen zullen ondertekenen. Ik wijs op het grote belang van het Taalunie-verdrag. Ik heb ook de beslissing genomen, die ik aan de Vlaamse regering zal voorleggen, om na Wenen het volgende Vlaamse huis in Den Haag op te richten. Daardoor wil ik de politieke, culturele en handelsbetrekkingen met Nederland nog een grotere diepgang geven.

Er is ook grote aandacht voor de

Europese Unie. 1996 wordt intern volop voorbereid. In het kader van het Comité van de Regio's werd een bijzondere commissie opgericht. Op 31 januari 1995 zal die commissie vergaderen om een agenda op te stellen en de inhoud te bepalen van hoe wij Maastricht 11 zien.

Inzake Benelux moet mijns inziens een nieuwe dynamisme worden ontwikkeld. Samenhangend met de nieuwe institutionele werkelijkheid in België, is Benelux niet alleen een verticaal gegeven maar ook een belangengemeenschap en een instrument voor het afstemmen van het beleid. Niet alleen die verticale as is van belang maar ook in de toekomst de horizontale as ; er moet ook in termen van een west-oostas worden gedacht. Het afstemmen van het beleid zal ook moeten worden omschreven in het gebied Noord-Frankrijk, Vlaanderen, Zuid-Nederland en Duitsland. Zonder overdreven optimisme, moet de nieuwe Benelux een belangengemeenschap zijn, en niet louter een politiek forum. Hierin moet Vlaanderen ten volle aanwezig zijn.

In de Europese Unie, in de Benelux, in de instellingen is het van zeer groot belang dat onze taal, het Nederlands, volkomen aan bod blijft komen. Vlaanderen is geen eiland. Vlaanderen en Nederland hebben één taal, die wij ook in de toekomst willen erkend zien.

Wij willen het beleid met Centraal- en Oost Europa onverkort en nog meer geïntensifieerd voortzetten. In de eerstvolgende periode zal ook een bijzondere samenwerking worden opgezet met de drie Baltische staten en met de regio Sint-Petersburg.

Ik wil nogmaals herhalen dat de eerste prioriteit voor Vlaanderen in Afrika, Zuid-Afrika en zuidelijk Afrika is.

Aan Ruanda hebben wij noodhulp verleend. Mijns inziens hebben wij humanitair gedaan wat wij moesten

Van den Brande

doen, maar eigenlijk nog veel te weinig. Het structurele probleem van deze landen ligt hiervan aan de basis.

Mijnheer de voorzitter, collega's, het is mijn overtuiging dat, wil Vlaanderen een geloofwaardig buitenlands beleid voeren, wij vooral één zaak moeten vermijden. Wanneer wij proberen overal alles te doen, zullen wij nergens iets goed doen. Dit brengt mij ertoe een aantal – en het woord selectief is misschien niet juist gekozen – goed gerichte samenwerkingen op te zetten. Wij kunnen echter niet op alle plaatsen alles doen.

Wij concretiseren nu de samenwerkingsafpraak met Zuid-Afrika van 4 november. Wij houden niet alleen rekening met de contacten op het terrein maar ook met de niet-gouvernementele organisaties en andere, waarbij natuurlijk de prioriteit ligt op de democratische ontwikkeling van Zuid-Afrika, daarin evengoed begrepen wat ik zou noemen een normale, een complexloze samenwerking met degenen die Afrikaans spreken in Zuid-Afrika omdat het Afrikaans en het Nederlands eigenlijk een brugfunctie vervullen in multiculturele samenlevingen.

Het is vanuit deze openheid, vanuit deze kwalitatief menselijke benadering, dat wij programma's willen opzetten. Een half miljard frank in drie jaar is veel in het buitenlands beleid van Vlaanderen. Het spreekt voor zich dat dit maar een kleine bijdrage is, rekening houdend met de gigantische uitdagingen. Er zal naar worden gestreefd om, op het vlak van ontwikkeling van het menselijk potentieel, huisvesting, taalfaciliteiten en erkenning van de culturele diversiteit, concrete actieprogramma's op te stellen.

De voorzitter : De heer Versnick heeft het woord.

De heer G. Versnick : Mijnheer de voorzitter, ik wens twee bedenkin-

gen te formuleren. Ten eerste, de minister-president erkent dat er een structureel probleem is. Er werd vorig jaar reeds een kleinigheid voor Ruanda gedaan. Kan de minister-president mij zeggen of hij, met de Vlaamse regering, aan dat structureel probleem iets zal doen. Inderdaad Ruanda is ten gevolge van de oorlog en de genocide totaal gedesorganiseerd. Er dreigt een nieuwe oorlog en dus ook genocide. Zal de Vlaamse regering een initiatief ontwikkelen om bij te dragen tot de heropbouw van Ruanda ?

Ten tweede, ik ben akkoord met de minister-president wanneer hij zegt dat, als men overal alles probeert te doen men nergens iets goed doet. Daar onderschrijft de minister-president mijn kritiek inzake buitenlandse handel. Ik heb inderdaad gezegd dat de Vlaamse regering geen prioriteiten legt. Men probeert in de hele wereld allerlei zaken te doen en men doet nergens iets goed. Ik dank de minister-president voor het onderschrijven van deze kritiek.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer Versnick, ik stel vast dat u op dit punt het beleid van de Vlaamse regering ondersteunt. Dit bevestigt wat ik daarnet heb gezegd, met name dat het goed doet vast te stellen dat, over de meerderheids- en minderheidsfracties heen, er zo'n grote cohesie en samenhang is in de opvattingen van de verschillende fracties.

Dat is misschien een breuklijn met wat op dit ogenblik in het federale parlement het geval is. Het is een goede traditie in het buitenlands beleid te proberen een eensgezinde houding aan te nemen.

Terloops deel ik u mee dat wij, wat ik trouwens had beloofd, onder meer in onze benadering van Zuid-Afrika, de mening van de Vlaamse Raad zullen volgen. Dat is niet zo evident. Op het vlak van verdragen, van internationale afspraken – wat per definitie tot de uitvoerende macht behoort – is het niet zo evi-

dent om dit eerst in een gemeenschappelijk beraad op te nemen. Ik heb dit zo gewenst en ik wens dit ook zo door te zetten voor Centraal en Oost Europa omdat ik meen dat, als we zoeken naar meer autonomie, dit een kwestie is van kwaliteit van bestuur en van besluitvorming. Ik vind dat we betere kwaliteit in de besluitvorming tot stand moeten brengen. We kunnen dit doen op het vlak van de buitenlandse relaties.

Collega Sauwens zal nader ingaan op de buitenlandse handel. Het ligt natuurlijk iets anders als het erom gaat ondersteuning aan de export te geven. U weet dat 85 percent van wat in Vlaanderen wordt geproduceerd, wordt geëxporteerd, dit in relatie tot heel België. 72 percent van die export komt uit Vlaanderen. Hoe organiseert men, voldoende adequaat, die ondersteuning voor degenen die mee moeten instaan voor de welvaart en het welzijn in Vlaanderen door de produkten aan de man te brengen.

Een volgend punt betreft de internationale netwerken. In 1995 zal, meer dan in het verleden, gecoördineerd de uitbouw van een contact- en communicatienetwerk tot stand worden gebracht om de bekendheid van Vlaanderen in de wereld te versterken. Ondanks de investeringsseminaries en de zendingen onderkennen we soms onvoldoende dat de hele wereld – en dat is ook een antwoord aan de vertegenwoordiger van het Vlaams Blok – hier in Brussel, onze hoofdstad, aanwezig is.

We zouden dus wel erg onverstandig handelen wanneer we niet ten volle deze unieke mogelijkheid zouden aanboren. Dat is de reden waarom ik in 1995 wens, en daartoe is een nieuw krediet van 30 miljoen frank geopend, een professioneel integraal communicatie- en informatienetwerk op te zetten. Zo kunnen we, gecoördineerd vanuit de verschillende domeinen, zowel het culturele, het economische als het politieke domein, de aanwezigheid van Vlaande-

Van den Brande

ren in de wereld voldoende gestalte geven.

Ik kom nu tot de vragen in verband met ontwikkelingssamenwerking. U herinnert zich dat, toen er in de jaren zeventig sprake was van regionalisering, er twee beleidsdomeinen daarvoor als vanzelfsprekend in aanmerking kwamen, namelijk het onderwijs en de ontwikkelingssamenwerking. De speling van het toeval en de tegenstrijdige opvattingen in dit verband hebben gewild dat ook niet in de jongste fase van de staats-hervorming de bevoegdheid voor ontwikkelingssamenwerking aan de deelstaten werd toevertrouwd. Ik zal dit thema vandaag niet voort uitdiepen. Wel laat ik opmerken dat in de huidige omstandigheden – daarmee verbind ik mij niet voor de toekomst – het opzetten van een dergelijke samenwerking met Vlaanderen noodzakelijk is.

Vandaar dat dit onderwerp de kern uitmaakt van de beleidsbrief die, zoals beloofd, vóór het einde van het jaar in commissie zal worden ingediend. Ik herhaal : wij willen op wereldvlak complementaire, gerichte en kwalitatief hoogstaande initiatieven van ontwikkelingssamenwerking en samenwerking op het getouw zetten in de landen waar de behoefte het grootst is.

Waarom ? Vlaanderen kan zich immers op dat vlak beroemen op een lange traditie. Vlaanderen was het grootst in zijn geschiedenis wanneer het openstond voor andere culturen. Enkele sprekers hebben verwezen naar de missionering. Sommige generaties voortgezet. Een herkenbaar samenwerkingsbeleid vanuit Vlaanderen dringt zich bijgevolg op. De door ons ter zake genomen maatregelen zijn daartoe de eerste stap.

Ik meen dat ik met de toelichting van onze beleidsprioriteiten – die staan in verband met de in 1993 en 1994 gegoten fundamenten – heb

geantwoord op alle vragen en opmerkingen. De kernvraag was inderdaad : wat is een Vlaams buitenlands beleid. Wij wensen een samenhangend buitenlands beleid. Hoe hebben wij dit ingevuld ? Daartoe hebben wij versneld enkele concrete instrumenten gecreëerd. Daarstraks heeft een spreker zich overigens afgevraagd of alles niet te snel ging en of er niet te veel ineens gebeurt. Welnu, voor zover de beslissingen in het kader van een totaal concept worden genomen, moet dit voldoende snel gebeuren. Het was een van mijn prioriteiten om het buitenlands beleid tijdens deze kabinetsperiode nog gestalte te geven. Ik wenste mij aan mijn afspraak te houden. Dat is ook de reden waarom ik talrijke initiatieven op het getouw heb gezet en waarom daartoe ook de nodige kredieten worden vrijgemaakt.

Ik zal zeker ingaan op de vraag om dit thema verder uit te diepen in commissie in januari. Er zal aandacht besteed worden aan de bilaterale contacten met onze onmiddellijke burens, het partnership met de EG, de multilaterale onderhandelingen voor de uitbreiding en de verdieping van Europa en onze relatie met Nederland, dat een van de hoogste prioriteiten vormt. Hiermee antwoord ik op de opmerkingen van de heren Suykerbuyk, Steenwegen, Van der Maelen, Van Grembergen, Versnick, Ulburghs en Van Overmeire.

Ik rond mijn uiteenzetting af. Het Vlaams buitenlands beleid zal ook in de komende periode de meeste aandacht verdienen. Immers, hoe sterker wij staan in het buitenland, hoe sterker wij in het binnenland staan. Hoe sterker wij staan in het binnenland, hoe meer mogelijkheden wij in het buitenland hebben. Vanuit dat uitgangspunt zullen wij al onze krachten inzetten om kwalitatief hoogstaande projecten die kaderen in een totaal visie, intensief op gang te brengen. Het mag hier niet blijven bij grote intentieverklaringen. Het moet geconcretiseerd worden in de

VU-fractievoorzitter Paul Van Grembergen pleitte bij de bespreking van de begroting Buitenlandse en Europese Aangelegenheden voor een actieve betrokkenheid van de Koninklijke familie bij de Vlaamse handelsmissies

dagelijkse beslissingen waarmee dit beleid wordt ingevuld, beleid dat overigens mits enkele voetnoten door de gehele Vlaamse Raad wordt gedragen. (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik wil mij graag aansluiten bij de minister-president. 1994 was inderdaad het jaar van de doorbraak van Vlaanderen op het internationale forum. Ik dank de collega's voor de positieve ondertoon waarmee het Vlaamse parlement resoluut de stappen van Vlaanderen naar het buitenland mee blijft ondersteunen.

Mijnheer Versnick, ik herinner mij een tussenkomst van uw collega, de heer De Croo, die het twee jaar geleden bijzonder moeilijk had met het feit dat Vlaanderen zelf stappen naar het buitenland zette. Verder dank ik ook de heer Ulburghs voor zijn gedreven tussenkomst.

De buitenlandse handel kent een

Sauwens

specifieke aanpak, maar wij schrijven ons te volle in in het buitenlands beleid dat door de hele regering wordt geschraagd. Dat is ook de reden waarom wij enkele leden van het kabinet van Welzijn hebben uitgenodigd om mee te gaan naar Marokko. We hebben in België immers een Marokkaanse gemeenschap van zo'n 200.000 personen die we willen betrekken bij onze inspanningen om ter plaatse aan ontwikkelingssamenwerking te doen. Dit biedt ook mogelijkheden voor het Vlaams ondernemerschap. Wij mogen geen buitenlands handelsbeleid voeren met oogkleppen op. Ook vanuit het exportgegeven is de band met de ontwikkelingssamenwerking niet onbelangrijk. Het zou dan ook goed zijn om de contacten met Ontwikkelingssamenwerking op federaal vlak te intensifiëren zodat we naar gezamenlijke programma's toe kunnen groeien.

Ik zal nu enkele vragen en bemerkingen van de collega's Van Nieuwenhuysen, Van Grembergen, Versnick en Ulburghs overlopen. Ik zal dit groeperen rond enkele thema's, evenwel zonder volledigheid te bestrachten. Er zullen een aantal elementen aan het verslag worden toegevoegd via een schriftelijk antwoord.

Ik wil ten eerste benadrukken dat het personeelsbeleid van de VDBH op een objectieve manier wordt gevoerd. Het Vast Wervingssecretariaat is belast met de procedures. Er zijn inderdaad enkele contractuele aanstellingen gebeurd om belangrijke missies voor te bereiden. Zo konden we een aantal hiaten in ons netwerk opvullen. Dit zijn echter tijdelijke aanstellingen die een uitzondering op de regel vormen. Wat ik niet goed begrijp, is de kritiek op de tendens om binnen de dienst enkel nog universitair te schakelen. Het zou heel dom zijn om geen gebruik te maken van het enorme aanbod op de arbeidsmarkt van degelijk geschoolde universitair met verschil-

lende taaldiploma's. Als gevolg hiervan willen wij de mensen van niveau 2, die momenteel schitterend werk verrichten binnen de dienst, stapsgewijze op een hoger vergoedingsniveau brengen. Wij moeten geen stap terug zetten. De mensen die Vlaanderen in het buitenland vertegenwoordigen, moeten van topniveau zijn. Ik geloof dat het parlement deze keuze voor kwaliteit zal steunen.

De heer Versnick stelde ook een vraag over de inkomsten. Nu de VDBH op snelheid komt, zullen wij inderdaad een aantal diensten laten betalen. Dat is vanzelfsprekend. Het oprichtingsdecreet bepaalt immers dat wij complementair zullen zijn met wat de markt zelf biedt. Wij zullen ons niet op het terrein van de financiële instellingen of van een aantal bestaande internationale organisaties begeven. Het is onze bedoeling om de drempel te verlagen voor kleine en middelgrote ondernemingen in Vlaanderen die kwaliteitsproducten leveren maar nog veel te weinig de stap naar het buitenland zetten. Verder zullen wij ook marktonderzoeken doen in landen waar die op de privé-markt niet onmiddellijk beschikbaar zijn.

Ik herhaal dat de VDBH in 1995 een grote waaier van diensten zal kunnen aanbieden waarvan er een zullen worden aangerekend.

Het samenwerkingsakkoord met Wallonië en Brussel inzake coördinatie verloopt vlot. Tijdens de zendingen in Marokko en Polen hebben wij vastgesteld dat alle beschikbare attachés worden ingeschakeld om het welslagen van de missie te verzekeren. Ik herinner u eraan dat 80 procent van de prestaties van de Belgische ambassades en consulaten en van de attachés die nu onder de regionale overheid werken, de Vlaamse ondernemingen ten goede komen.

Sommige sprekers hebben vragen gesteld over de prioriteiten zowel op sectorieel vlak als op vlak van locatie.

Ik ga niet akkoord met de heer Ver-

snick die voorstander is van een speerpuntbeleid. De Vlaamse regering moet, mijns inziens, veeleer een fijnmazig netwerk uitbouwen. Het netwerk moet multisectorieel werken en een kader creëren. De overheid moet zich inzake export bescheiden opstellen door een kader te voorzien zonder tussen te komen in de onderhandelingen tussen de Vlaamse en de plaatselijke ondernemingen.

De prioriteiten worden jaarlijks bepaald door de raad van bestuur op voorstel van de raad van advies. Het jaarprogramma wordt eveneens overlegd met de BDBH en houdt in belangrijke mate rekening met de vragen van de ondernemingen. Ik geef een paar cijfers. In 1990 was de belangstelling voor Latijns-Amerika vrij laag en bedroeg slechts 1,9 procent van de aanvragen voor financiële steun. In 1994 is de belangstelling reeds toegenomen tot ongeveer 9 procent van de aanvragen. Tussen 1989 en 1994 zijn de aanvragen voor steun in Oost-Europa gestegen van 6,9 procent naar ruim 20 procent. De aanvragen voor Zwart-Afrika daarentegen zijn gedaald van ongeveer 10 procent in 1989 naar nauwelijks 3 procent in 1994.

Bij een aantal specifieke activiteiten gaan we dan ook gericht te werk. Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan een nieuw initiatief, de Vlaamse uitrustingsgoederen, dat zich volledig toespitst op welbepaalde lokaties, namelijk Centraal en Oost-Europa en het Verre Oosten plus een aantal specifiek uitgekozen landen in Afrika en Latijns-Amerika. Dit om te beletten dat de initiatieven te verspreid zouden worden.

Ondermeer de heer Van Grembergen legde de nadruk op de samenwerking met de BDBH. Het debat daaromtrent zou zich in feite voornamelijk in het federale parlement moeten ontplooiën. We stellen vast dat de BDBH momenteel een dotatie ontvangt ten belope van 627 miljoen frank per jaar en 211 perso-

Sauwens

neelsleden telt. De vraag rijst dan natuurlijk hoe lang dit nog kan worden toegestaan. Naar mijn mening kan deze dienst zonder omhaal worden afgeschaft. De middelen kunnen dan naar de gewesten worden overgeheveld. De grondwetgever en de bijzondere wetgever hebben het om een aantal bekende en veelbesproken redenen zover laten komen omdat ze meenden dat hier andere mogelijkheden waren. De grote instellingen gaan op in federaliseringstrend en worden gesplitst, binnen het VBO is de discussie volop bezig en meer en meer grote bedrijven maken gebruik van de Vlaamse handelszendingen. De kwaliteit die de VDBH op dit ogenblik tentoon spreidt inzake dienstverlening, bewijst dat deze dienst perfect in staat is het hele exportbeleid van Vlaanderen te dragen. In deze kwestie pleit ik daarom ook voor een beter inzicht en meer synergie tussen de middelen. Binnen het bestaande kader hebben we er evenwel ook toe bijgedragen dat het huidige systeem kan functioneren. Dat is onze taak.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de minister, hebt u in dit verband al contact opgenomen met uw Waalse collega die instaat voor de buitenlandse handel ? Is hij dezelfde mening toegedaan en wil hij dus ook dat de BDBH volledig wordt gesplitst ? Als dat zo is, kunnen dan geen gezamenlijke initiatieven in die zin op het getouw worden gezet ?

Minister J. Sauwens : Tussen de gewesten broeien inderdaad een aantal initiatieven, maar het institutionele probleem zal tijdens gesprekken tussen de gemeenschappen worden aangepakt. Deze vinden plaats in de volgende maanden, zoals de minister-president al heeft aangekondigd.

Om even op de vraag van de heer Ulburghs in te gaan, vermeld ik nog

dat inzake de Unesco-conventie, die hier in mei werd goedgekeurd, het nodige aan het departement Buitenlandse Zaken werd overgemaakt. Ik weet op dit moment niet precies of het daar al werd ondertekend, maar ik vermoed dat deze zaak op het niveau van de drie gewesten en op federaal vlak in orde is. Ik zal u dit schriftelijk bevestigen.

Ten slotte herhaal ik nog dat 1994 een mijlpaal betekent voor Vlaanderen. Voor het eerst maakte Vlaanderen gebruik van zijn verdragsrecht en sloot dan ook verdragen met Oosteuropese staten en de Waterverdragen zijn een feit. Het toenemend aantal complementaire zendingen naar Zuid-Afrika toont aan dat ook dit een positief gegeven vormt. In de prille contacten daar kwamen we niet louter als een exportnatie over, maar droegen het bredere culturele en sociale perspectief uit. Trouwens, in Zuidafrikaanse middelen worden we daarvoor ook veelvuldig geprezen. Het netwerk van 100 vertegenwoordigers van Vlaanderen – hoofdzakelijk handelsattachés – in het buitenland moet onmiskenbaar worden uitgebreid. Wij opteren voor het dubbele, maar de eerste stappen zijn gezet en Vlaanderen heeft zijn plaats opgeëist als regio met 6 miljoen inwoners en een BNP dat hoger is dan dat van bijvoorbeeld Denemarken, Noorwegen en Ierland. Deze resolute handelwijze die de steun van de raad genoot, zal ongetwijfeld ten grondslag liggen aan een kwaliteitsdenken in onze samenleving waarbij Vlaanderen met open vizier en open grenzen de toekomst tegemoet treedt.

De voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, indien een van de vier Waalse handelsattachés, aangesteld door de Waalse regering, die de belangen behartigen van Vlaamse bedrijven, hun taak zouden verwaarlozen of onrechtmatige daden zouden stellen, door wie worden deze vier attachés dan ge-

sanctionneerd ? Wat kan de Vlaamse regering ondernemen ? Wat kunnen leden van de Vlaamse Raad doen als ze vernemen dat Waalse handelsattachés fouten begaan ? Wie moeten wij dan interpellieren ? Ik ben nogal begaan met een mogelijk democratisch deficit in onze federale staat. Hoe zit het met het samenwerkingsakkoord over de promotie van de buitenlandse handel en betreffende de handelsattachés dat werd gesloten tussen de gewestregeringen ? Is dit een akkoord van louter administratieve aard, dat niet moet worden goedgekeurd door de wetgevende vergaderingen, of moet dit akkoord, met zijn quasigrondwettelijke aspecten, wel worden onderworpen aan de goedkeuring door de raden en het nationale parlement ?

De voorzitter : De heer Versnick heeft het woord.

De heer G. Versnick : Mijnheer de voorzitter, ik heb de indruk dat het zachte herfstweer de minister-president en minister Sauwens een en ander door een te roze bril laat zien bij het vaststellen van die grote consensus. Wij vinden het belangrijk dat Vlaanderen gestalte geeft aan een degelijk buitenlands beleid en aandacht heeft voor de buitenlandse handel, die een van de grote motoren is van onze welvaart en tewerkstelling.

Ik betreur echter dat er zich op het gebied van ontwikkelingssamenwerking een beleid aan het ontwikkelen is zonder dat hieraan een debat ten gronde is voorafgegaan in deze Raad. Ik heb tot tweemaal toe een concrete vraag gesteld aan de minister-president over de schrijnende situatie in Ruanda, waarop hij mij een antwoord schuldig blijft.

Ik heb ook het gebrek aan coherentie en samenhang aangeklaagd van het beleid inzake de diensten – VDBH enerzijds en de diensten die vallen onder de bevoegdheid van de minister anderzijds. Deze incoherentie tussen de verdeling van de minis-

Versnick

terportefeuilles en de diensten geeft soms aanleiding tot twee missies die elkaar in Zuid-Afrika doorkruisen, zodat men er totaal het noorden bij verliest. Ook hier heeft de regering in zijn antwoorden zeer zedig gezwe- gen.

Ik betreur ook dat er een gebrek is aan prioriteiten. Mijnheer Sauwens, u hebt het over een breed en fijnmazig netwerk, terwijl de ministerpresident enkele ogenblikken voordien stelt dat wanneer wij op alle vlakken actief wensen te zijn, wij op geen enkel vlak iets goed kunnen doen. U zou met hem tot een eensgezinde conclusie moeten komen.

Zolang u niet over betrouwbare cijfers beschikt, kunt u niet doelgericht werken. Ik ben er echter zeker van dat een aantal aspecten van dit debat zeker zullen kaderen in een gesprek over de GATT en de opportuniteiten die Vlaanderen moet puren uit het akkoord van de GATT.

De voorzitter : Minister Sauwens heeft het woord.

Minister J. Sauwens : Mijnheer de voorzitter, ik zal zeer kort antwoorden op de vragen van de heer Dierickx. Zoals dit enkele jaren geleden werd afgesproken, wordt de Vlaamse Raad over de samenwerkingsakkoorden ingelicht. Op initiatief van de Raad kan er hierover dus een debat worden gevoerd. Ik ben ook bereid om dit onderwerp in de commissie te bespreken. Het is mij niet bekend of het voorbeeld dat de heer Dierickx heeft aangehaald, een concreet voorbeeld is of een hypothese.

De heer L. Dierickx : Beide.

Minister J. Sauwens : Er is in een opvolgingscomité voorzien dat maandelijks of soms zelfs meerdere keren per maand vergadert en dat alle praktische problemen bespreekt. De Waalse economische vertegenwoordiger werkt vanzelfsprekend onder de leiding, het gezag en het toezicht van de Waalse rege-

ring. Indien er werkelijk fundamentele problemen zouden zijn die door het comité niet kunnen worden opgelost, kunnen wij het samenwerkingsakkoord opzeggen. Wij willen functioneren binnen het huidige functioneel kader. Dit is ook de werkwijze van het departement Buitenlandse zaken, de ambassades en de consulaten.

De heer Versnick heeft een vraag gesteld in verband met het gebrek aan coherentie. Zowel uit de taal die hier wordt gesproken, als uit de acties die op het terrein worden ontwikkeld, blijkt dat er wel degelijk coherentie is. De nieuwe administratie Externe Betrekkingen zal worden uitgebreid, waardoor alles nog vlotter zal verlopen. Het beleid van de Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel wordt gestuurd door de Vlaamse bedrijfssectoren en de bedrijven zijn vertegenwoordigd in de raad van advies. Ik ontken dus dat het Vlaams beleid op het vlak van de buitenlandse handel geen slagkracht zou hebben, wel integendeel.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, sta me toe even terug te komen op de vragen die werden gesteld tijdens de replieken. Er werd onder andere gesproken over het uitwerken van een ontwikkelingssamenwerking zonder beleidsbrief. Wij zijn steeds ingegaan op de verzoeken om beleidsbrieven voor te leggen. Dit blijkt overigens uit de behandeling van deze begroting. Tevens werd er gevraagd wat er in 1994 zal worden geëffecteerd op het krediet van 140 miljoen frank . Er werd een bedrag van 50 miljoen frank gereserveerd voor noodhulp aan Ruanda en is eveneens een bedrag gereserveerd voor Zuid-Afrika. Ter zake werden er in de commissie en in de plenaire vergadering overigens verschillende gesprekken gevoerd.

In 1995 zullen wij dezelfde politiek

aanhouden. Wij zullen hetzelfde concept als basis nemen.

Voor Ruanda kan alleen een internationale gecoördineerde hulp enig soelaas bieden. Het is duidelijk dat Vlaanderen hiervoor zijn bijdrage zal leveren.

Tenslotte ben ik het met minister Sauwens eens dat het Vlaams buitenlandse beleid steunt op een duidelijk concept, met een institutionele basis – wat vroeger niet het geval was – dat maximaal gecoördineerd verloopt. Ik geef u het voorbeeld van het Vlaams Huis in Wenen. Wij hebben beslist de politieke attaché samen te zetten met onze handelsvertegenwoordiger en met de vertegenwoordiger van de toeristische dienst, de VCGT. Hetzelfde zal gebeuren in Den Haag. Wij wensen die coördinatie en wij zullen die ook hard maken. Het is dus te fragmentair om te zeggen dat onze handelsvertegenwoordigers verspreid zitten over de hele wereld. Zij moeten ter plekke zijn om de belangen van onze export en onze economie te verdedigen.

De voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister-president voor het klare antwoord in verband met de handelsattachés. De uiteindelijke sanctie is dus het opzeggen van het samenwerkingsakkoord. Die opzegging kan alleen de zaak zijn van de regering. De Vlaamse Raad kan dat niet doen door middel van een voorstel van decreet. Dat is een duidelijke marginalisering van de parlementaire democratie.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

REGELING VAN DE WERK- ZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

*- De vergadering wordt gesloten om
12.28 uur.*
